

Biblioteca Centrala
Pagina 2
Harta Deva

Tineretul lumii

4

1962

I
1. Ve-niți cu noi... Ne chea-mă ț-a-ra Să în-vă-țăm și să clă-dim noi... Pe șan-ti-e-re Bri-găzi de ti-neri munci-

II
-dim... Ve-niți cu noi... cu pri-mă va-ra, În largi co-loa-ne să por-
-tori... Sub marșul nou... tre-cu-ful pie-re, Și cresc lu-mi-ne no-li

-nim. Ne-n-deamnă pa-și, ne în-va-ță Par-ți-știi, lui îi mulțu-
-zori. Din a-pe vom sîr-ni lu-mi-nă Din ar-se cîm-puri tran-da-

-nim. Sîm-tem în-dră-gos-țiți de via-ță Și vie-ții noi vrem să-i stu-
-firi, Clă-dim o via-ță mai se-ni-nă, Cu vi-șe noi, cu mari lu-

-jim... Ve-niți cu noi... Ne chea-mă ț-a-ra Să
-biri... Ve-niți cu noi... Ne chea-mă ț-a-ra Să

în-vă-țăm și să clă-dim... Ve-niți cu noi... cu pri-mă-

-va-ra, În largi co-loa-ne să por-nim, să por-nim.

Veniți cu noi

Versuri: FL. ALBU   Muzica: H. JEREA

Refren:

Veniți cu noi
Ne cheamă țara
Să învățăm și să clădim
Veniți cu noi, cu primăvara,
În largi coloane să pornim.

I
Ne-ndeamnă pașii, ne învăț
Partidul, lui îi mulțumim.
Sîntem îndrăgostiți de viață
Și vieții noi vrem să-i slujim.

II
Veniți cu noi pe șantlere
Brigăzi de tineri muncitori,
Sub marșul nou trecutul piere,
Își cresc lumina noii zori.

III
Din ape vom sîrni lumină)
Din arse cîmpuri, trandafiri,
Clădim o viață mai senină,
Cu vise noi, cu mari iubiri.

Instituirea „Zilei tineretului din Republica Populară Română“

Anul acesta (19—20 martie) s-au împlinit 40 de ani de la crearea de către Partidul Comunist din România a organizației comuniste de tineret din țara noastră.

Cu acest prilej, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român a hotărât instituirea „Zilei tineretului din Republica Populară Română“ cînd se va aniversa și crearea Uniunii Tineretului Comunist.

Ziua tineretului va fi sărbătorită în fiecare an în ziua de 2 mai.

Tineretul lumii

Revistă internațională a tineretului editată de F.M.T.D., apare lunar în limbile spaniolă, maghiară, polonă, română și rusă și o dată la două luni în limbile germană, engleză, franceză și suedeză.

COMITETUL DE REDACȚIE:

Director: Weissbach Rolf (R.D.G.), Redactor-șef: Shun Nishizawa (Japonia), Redactori: Bayardo Louis (Venezuela), Gouillou André (Franța), Jala Tom (Canada), M'diongue Boubakar (Senegal), Pillai Govinda (India), Schumann Martin (R. D. G.), Tarasov Feodor (U.R.S.S.), Yttergren Karin (Suedia).

ADRESE

Redacția centrală: Benczur-utca 34, Budapest VI, R. P. Ungară. Redacția ediției în limba română: Piața Scintei nr. 1, București

SUMAR

Noul complex de cămine studentești Grozăvești din capitală — coperta I-a	
40 de ani de la crearea U.T.C.	pag. 1
Cel de-al VIII-lea Festival Mondial și sarcinile F.M.T.D.	4
Alo, aici Helsinki	9
Utemistele din Cărpiniș	10
Orașele — vaste grădini	12
Prietenii frumosului	14
Din presa tineretului	16
24 aprilie	18
Raid... muzical.....	19
Pe ecrane	20
Teatru nou — spectatori noi	21
Porto Rico — colonie a S.U.A.	23
100 000 victime ale terorii — 6 milioane de șomeri în Coreea de sud	24
Sport	26
Jocuri distractive — publicitate	28
Trasee turistice	coperta a III-a
Artă plastică pentru tineret	„ a IV-a

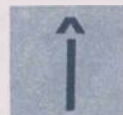
40 DE ANI DE LA CREAREA UNIUNII TINERETULUI COMUNIST DIN ROMÂNIA

Pagini
din
istoria
U.T.C.

40 de ani de la începutul secolului al XX-lea, când capitalismul a pășit în stadiul imperialist, care a dus la ascuțirea puternică a contradicțiilor sociale, în România, simultan cu lupta pentru refacerea partidului și cu cea de făurire a sindicatelor muncitorești, clasa muncitoare s-a preocupat de crearea unei organizații revoluționare, de clasă a tinerei generații. Activitatea pentru crearea unei asemenea organizații și în România a fost stimulată de făurirea, în 1907, a Internaționalei Socialiste a Tineretului, ce una organizațiile muncitorești de tineret, care, în numeroase țări, luaseră ființă încă din secolul trecut.

Nucleul în jurul căruia se va încheia organizația tineretului muncitor de la orașe și sate din țara noastră a fost „Cercul ucenicilor”, întemeiat la 3 februarie 1908. Din rândurile cercului, la început au făcut parte mai ales ucenicii. Cu timpul a crescut numărul tinerilor lucrători, care au imprimat trăsături noi activității desfășurate. În anul următor, în 1909, ca urmare a transformărilor ce se petrecuseră, acest nucleu de organizare a luptei tineretului revoluționar a primit denumirea de „Cercul tineretului muncitor”. Totodată, în afară de cel din capitală, asemenea cercuri au luat ființă în Ploiești, Brăila, Galați și în alte orașe ale țării.

40 de ani ce urmează, tinerii cei mai înaintați din România, îndeosebi muncitori, alături de cei din celelalte țări, și-au manifestat poziția împotriva pregătirii și intrării în războiul imperialist țilăresc. Tot în acest timp se conturează ideea unei federații a cercurilor, adică a unei uniuni de tineret, ceea ce se va realiza mai târziu.

După Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, care a deschis o eră nouă în istoria omenirii, care a stimulat un nemaicunoscut avânt revoluționar, în România s-a desfășurat procesul de făurire a partidului de tip nou, comunist.

Convocarea la 8 mai 1921 a congresului de creare a Partidului Comunist din România a fost un eveniment de însemnătate istorică pentru mișcarea muncitorească, pentru destinele poporului român. Clasa muncitoare a căpătat un conducător ferm, marxist-leninist, capabil s-o conducă pe drumul luptei revoluționare.

Încă de la primul congres, P.C.R. s-a preocupat de problema tineretului. Pe ordinea de zi a Congresului din mai 1921 era un punct special privind mișcarea femeilor și a tineretului. Din pricina arestării samavolnice a delegaților care, în majoritatea lor covârșitoare, au votat pentru afilierea la Internaționala Comunistă, pentru crearea partidului comunist, nu s-a putut dezbate problema tineretului, ca și altele. Teroarea aspră care a urmat a împiedicat convocarea congresului de constituire a organizației unice comuniste de tineret.

Evenimentul care a marcat crearea organizației marxist-leniniste de tineret a fost Conferința generală pe țară a cercurilor tineretului socialist, convocată în locul congresului ce urma să se întrunească la 1 martie 1922, congres care însă a fost interzis de către autoritățile statului burghezo-moșieresc.

La Conferința care și-a desfășurat lucrările în zilele de 19 și 20 martie și a întrunit delegați din toată țara au participat delegați ai Partidului Comunist din România. După dezbateri, conferința a adoptat regulamentul de reorganizare a activității organizațiilor de tineret unificate, a adresat un apel „Către muncitorimea tină din România”, prin care o îndemna la organizare și luptă împotriva regimului burghezo-moșieresc, a votat o moțiune prin care saluta cu entuziasm pe comuniștii întemnițați, o moțiune de protest împotriva înscenării monstruosului proces din Dealul Spirii, pentru amnistie generală, o moțiune prin care conferința chema tineretul să vină în ajutorul Rusiei sovietice.

Conferința a hotărât ca organizația tineretului să participe la luptele clasei muncitoare, conduse de partidul comunist. În scrisoarea adresată Internaționalei Comuniste a Tineretului, masele tineretului din România, prin glasul delegaților la conferință, se angajau să participe fără rezerve la lupta generală a proletariatului, la lupta Partidului Comunist din România.

Despre conținutul comunist al organizației de tineret se vorbește într-o serie de materiale. Astfel, într-un editorial publicat în „Tineretul socialist” la 1 Mai 1924, care aprecia activitatea organizației pe ultimii doi ani, se subliniază: „Comunismul, ca țel și ca principii, a călăuzit atât pe conducătorii cât și pe membrii Uniunii Tineretului Socialist. Manifestările atât în întruniri cât și în gazete au fost însuflețite totdeauna de spiritul comunist”. Deocamdată, din motive de tactică, nu s-a adoptat denumirea de organizație comunistă. În acest timp s-a luptat intens pentru convocarea unui congres al organizației de tineret care să ratifice hotărârile conferinței din martie 1922, să ducă mai departe construcția organizației, să hotărască în legătură cu afilierea. Asemenea congres nu a putut fi convocat din pricina terorii care domnea în țară, mai ales după ce burghezia trece la ofensivă, intrând într-o peri-

Pagini din istoria U.T.C.

oadă de stabilizare relativă. Reflectînd procesul de consolidare a centralizării, a unificării treptate a organizațiilor de tineret, în 1923 se adoptă denumirea de Uniunea tineretului socialist din România.

Conținutul Uniunii tineretului socialist din România era revoluționar, aceasta era o organizație a partidului comunist și avea strînse legături cu Internaționala Comunistă a Tineretului. În mai 1924, în urma congresului ținut din pricina terorii într-un chip original — prin publicarea și discutarea materialelor în coloanele ziarului „Tineretul socialist” —, U.T.S. s-a declarat afiliată oficial la Internaționala Comunistă a Tineretului, totodată organizația marxist-leninistă din România a căpătat denumirea științifică și deplin corespunzătoare activității ce o desfășura, și anume: Uniunea Tineretului Comunist din România (U.T.C.).

La puțin timp după crearea sa, Uniunea Tineretului Comunist, ca și partidul comunist, a fost scoasă în afara legii de către guvernul burghezo-moșieresc. Înfruntînd grelele condiții ale celor 20 ani de adîncă ilegalitate, U.T.C. și-a dat eroic contribuția în lupta maselor muncitoare, conduse de P.C.R., împotriva exploatării, fascismului și criminalului război antisovietic, pentru libertate și socialism.

Un rol important în evoluția mișcării revoluționare din țara noastră l-a avut Congresul al V-lea al P.C.R. (decembrie 1931), care a făcut analiza temeinică a caracterului și a perspectivei revoluției în România, stabilind linia strategică și tactică a partidului în vederea desăvîrșirii revoluției burghezo-democratice și trecerii la revoluția socialistă. Congresul al V-lea a adoptat și în ceea ce privește tineretul o rezoluție specială, intitulată: „Rezoluția Congresului al V-lea al Partidului Comunist din România asupra stării și sarcinilor muncii partidului în sinul tineretului”. Aceasta a subliniat creșterea activității U.T.C., consolidarea ei organizatorică oglindită în organizarea și conducerea acțiunilor tineretului muncitor, rezultatele obținute în lupta împotriva oportunistului, sectarismului și avangardismului. Congresul al V-lea al partidului a trasat o serie de noi sarcini organizației de tineret, arătînd că „în centrul întregii sale activități Uniunea trebuie să pună organizarea și conducerea luptelor economice ale maselor largi ale tineretului din fabrici, de pe ogoare și ale șomerilor pentru cerințele lor zilnice pe baza Frontului unic de jos, atrăgînd tineretul în lupta generală a proletariatului, sub conducerea partidului, și ridicîndu-l, prin experiența lui proprie, la forme mai înalte de luptă (demonstrații de masă, greve politice ș.a.m.d.)”.

Aplicînd în viață hotărîrile Congresului al V-lea al partidului, U.T.C. și-a intensificat activitatea de mobilizare a tineretului la lupta dusă, sub conducerea partidului, împotriva regimului de exploatare și asuprire, împotriva fascismului și pregătirilor criminalului război antisovietic.

Tineretul muncitor, mobilizat de U.T.C., a adus o contribuție prețioasă în desfășurarea eroicelor lupte ale muncitorilor ceferiști și petroliști din ianuarie-februarie 1933, desfășurate sub semnul Frontului unic, organizate și conduse de Partidul Comunist din România.

Muncitorii ceferiști și petroliști s-au ridicat cu hotărîre împotriva curbelor de sacrificiu, mizeriei, înrăutățirii condițiilor de trai ale clasei muncitoare, împotriva înfeudării tot mai mari a țării puterilor imperia-liste, pentru a bara drumul fascismului și al războiului antisovietic.

Punctul culminant l-au constituit luptele din 15—16 februarie 1933 de la Atelierele C.F.R. „Grivița”. Muncitorii de la „Grivița”, în număr de 7 000, au intrat în grevă, ocupînd atelierele.

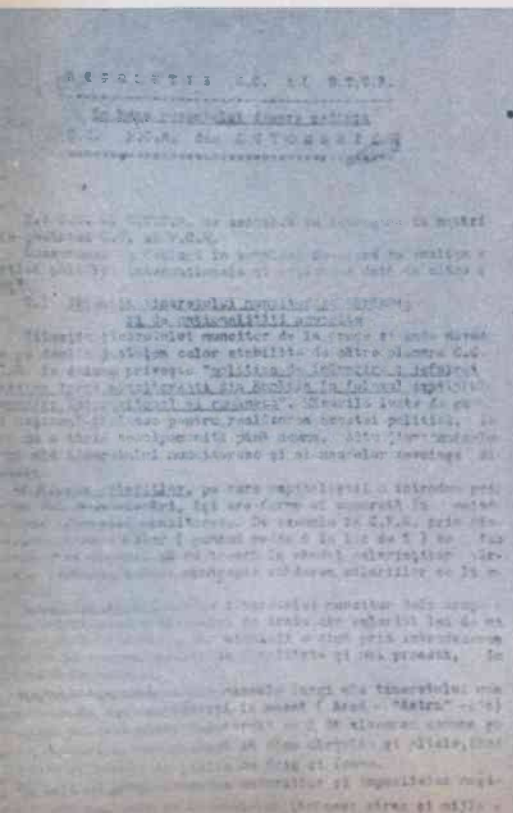
În dimineața zilei de 15 februarie, peste 10 000 de oameni, femei, tineri și copii, s-au adunat în jurul atelierelor în semn de solidaritate cu muncitorii greviști. Pichetul de la sirena care chema neîncetat muncitorii la luptă era condus de utecistul Vasile Roaită. Tinerii muncitori, urcați pe acoperișurile atelierelor, formau „coruri vorbitoare”, care scandau lozincile de luptă ale partidului, între care: „Ceram eliberarea arestaților!”, „Jos starea de asediu!”, „Ceram deschiderea organizațiilor revoluționare!”, „Trăiască Partidul Comunist din România!”, „Trăiască U.T.C.!”, „Trăiască Frontul unic al muncitorimii!”, „Vrem muncă și pîine!” Răspunzînd apelurilor muncitorilor ceferiști de a nu trage în frații lor, unii soldați, care au înțeles că locul lor este în rîndurile celor ce muncesc, au refuzat executarea ordinelor superiorilor. Ziarul „Cazarma” din martie relatează că un grup de soldați au fost întemnițați la Jilava în urma refuzului de a trage în muncitorii ceferiști.

În măcelul dezlănțuit în dimineața zilei de 16 februarie împotriva muncitorilor ceferiști au căzut sau au fost răniți și numeroși tineri din grupurile de autoapărare, dintre cei de pe acoperișul atelierelor. Utecistul Vasile Roaită a căzut ca un erou la postul de onoare ce i-a fost încredințat.

Muncitorii din capitală și din alte orașe ale țării s-au solidarizat cu eroicele lupte ale ceferiștilor de la „Grivița”. Muncitorii și muncitoarele, printre care se aflau și numeroși tineri, de la Fabricile „Voina”, „Dürer”, R.M.S. din București, muncitori din Iași, Cluj, Oradea, Ploiești etc. au declarat grevă și au demonstrat în masă pentru eliberarea ceferiștilor arestați, împotriva stării de asediu, pentru recunoașterea comitetelor de fabrică.

În urma măcelului au fost operate peste 2 000 de arestări în rîndurile greviștilor de la „Grivița”. Conducătorilor eroicelor lupte ale ceferiștilor din ianuarie-februarie 1933, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, care fuseseră arestați din ordinul guvernului burghezo-moșieresc, li s-a înscenat un monstruos proces, care a trezit noi valuri de proteste în rîndurile maselor muncitoare, în loc să frîneze avîntul de luptă, după cum sperase burghezia. S-au desfășurat demonstrații, greve, au fost editate manifeste, au apărut publi-

Publicații ale U. T. C. în anii
ilegalității

**TĂNĂRUL
LENINIST**

Organul oficial al Uniunii Tineretului Comunist
din România (Măscăruț, 1, 2)

No. 9, Anul II August 1933

Tănărul Leninist reapare!

**LUPTA
TINERETULUI**

LUPTA TINERETULUI

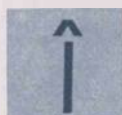
40 DE ANI DE LA CREAREA UNIUNII TINERETULUI COMUNIST DIN ROMÂNIA

Pagini
din
istoria
U.T.C.

40 ani de la începutul secolului al XX-lea, când capitalismul a pășit în stadiul imperialist, care a dus la ascuțirea puternică a contradicțiilor sociale, în România, simultan cu lupta pentru refacerea partidului și cu cea de făurire a sindicatelor muncitorești, clasa muncitoare s-a preocupat de crearea unei organizații revoluționare, de clasă a tinerei generații. Activitatea pentru crearea unei asemenea organizații și în România a fost stimulată de făurirea, în 1907, a Internaționalei Socialiste a Tineretului, ce una organizațiile muncitorești de tineret, care, în numeroase țări, luaseră ființă încă din secolul trecut.

Nucleul în jurul căruia se va încheia organizația tineretului muncitor de la orașe și sate din țara noastră a fost „Cercul ucenicilor”, întemeiat la 3 februarie 1908. Din rindurile cercului, la început au făcut parte mai ales ucenicii. Cu timpul a crescut numărul tinerilor lucrători, care au imprimat trăsături noi activității desfășurate. În anul următor, în 1909, ca urmare a transformărilor ce se petrecuseră, acest nucleu de organizare a luptei tineretului revoluționar a primit denumirea de „Cercul tineretului muncitor”. Totodată, în afară de cel din capitală, asemenea cercuri au luat ființă în Ploiești, Brăila, Galați și în alte orașe ale țării.

40 ani ce urmează, tinerii cei mai înaintați din România, îndeosebi muncitori, alături de cei din celelalte țări, și-au manifestat poziția împotriva pregătirii și intrării în războiul imperialist tihăresc. Tot în acest timp se conturează ideea unei federații a cercurilor, adică a unei uniuni de tineret, ceea ce se va realiza mai târziu.

După Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, care a deschis o eră nouă în istoria omenirii, care a stimulat un nemaicunoscut avânt revoluționar, în România s-a desfășurat procesul de făurire a partidului de tip nou, comunist.

Convocarea la 8 mai 1921 a congresului de creare a Partidului Comunist din România a fost un eveniment de însemnătate istorică pentru mișcarea muncitorească, pentru destinele poporului român. Clasa muncitoare a căpătat un conducător ferm, marxist-leninist, capabil s-o conducă pe drumul luptei revoluționare.

Încă de la primul congres, P.C.R. s-a preocupat de problema tineretului. Pe ordinea de zi a Congresului din mai 1921 era un punct special privind mișcarea femeilor și a tineretului. Din pricina arestării samavolnice a delegaților care, în majoritatea lor covârșitoare, au votat pentru afilierea la Internaționala Comunistă, pentru crearea partidului comunist, nu s-a putut dezbate problema tineretului, ca și altele. Teroarea aspră care a urmat a împiedicat convocarea congresului de constituire a organizației unice comuniste de tineret.

Evenimentul care a marcat crearea organizației marxist-leniniste de tineret a fost Conferința generală pe țară a cercurilor tineretului socialist, convocată în locul congresului ce urma să se întrunească la 1 martie 1922, congres care însă a fost interzis de către autoritățile statului burghezo-moșieresc.

La Conferința care și-a desfășurat lucrările în zilele de 19 și 20 martie și a întrunit delegați din toată țara au participat delegați ai Partidului Comunist din România. După dezbateri, conferința a adoptat regulamentul de reorganizare a activității organizațiilor de tineret unificate, a adresat un apel „Către muncitorimea tinăra din România”, prin care o îndemna la organizare și luptă împotriva regimului burghezo-moșieresc, a votat o moțiune prin care saluta cu entuziasm pe comuniștii întemnițați, o moțiune de protest împotriva înscenării monstruosului proces din Dealul Spirii, pentru amnistie generală, o moțiune prin care conferința chema tineretul să vină în ajutorul Rusiei sovietice.

Conferința a hotărât ca organizația tineretului să participe la luptele clasei muncitoare, conduse de partidul comunist. În scrisoarea adresată Internaționalei Comuniste a Tineretului, masele tineretului din România, prin glasul delegaților la conferință, se angajau să participe fără rezerve la lupta generală a proletariatului, la lupta Partidului Comunist din România.

Despre conținutul comunist al organizației de tineret se vorbește într-o serie de materiale. Astfel, într-un editorial publicat în „Tineretul socialist” la 1 Mai 1924, care aprecia activitatea organizației pe ultimii doi ani, se subliniază: „Comunismul, ca țel și ca principii, a călăuzit atât pe conducătorii cât și pe membrii Uniunii Tineretului Socialist. Manifestările atât în întruniri cât și în gazete au fost însuflețite totdeauna de spiritul comunist”. Deocamdată, din motive de tactică, nu s-a adoptat denumirea de organizație comunistă. În acest timp s-a luptat intens pentru convocarea unui congres al organizației de tineret care să ratifice hotărârile conferinței din martie 1922, să ducă mai departe construcția organizației, să hotărască în legătură cu afilierea. Asemenea congres nu a putut fi convocat din pricina terorii care domnea în țară, mai ales după ce burghezia trece la ofensivă, intrând într-o peri-

oadă de stabilizare relativă. Reflectînd procesul de consolidare a centralizării, a unificării treptate a organizațiilor de tineret, în 1923 se adoptă denumirea de Uniunea tineretului socialist din România.

Conținutul Uniunii tineretului socialist din România era revoluționar, aceasta era o organizație a partidului comunist și avea strînse legături cu Internaționala Comunistă a Tineretului. În mai 1924, în urma congresului ținut din pricina terorii într-un chip original — prin publicarea și discutarea materialelor în coloanele ziarului „Tineretul socialist” —, U.T.S. s-a declarat afiliată oficial la Internaționala Comunistă a Tineretului, totodată organizația marxist-leninistă din România a căpătat denumirea științifică și deplin corespunzătoare activității ce o desfășura, și anume: Uniunea Tineretului Comunist din România (U.T.C.).

La puțin timp după crearea sa, Uniunea Tineretului Comunist, ca și partidul comunist, a fost scoasă în afara legii de către guvernul burghezo-moșieresc. Înfruntînd grelele condiții ale celor 20 ani de adîncă ilegalitate, U.T.C. și-a dat eroic contribuția în lupta maselor muncitoare, conduse de P.C.R., împotriva exploatării, fascismului și criminalului război antisovietic, pentru libertate și socialism.

Pagini din istoria U.T.C.

Un rol important în evoluția mișcării revoluționare din țara noastră l-a avut Congresul al V-lea al P.C.R. (decembrie 1931), care a făcut analiza temeinică a caracterului și a perspectivei revoluției în România, stabilind linia strategică și tactică a partidului în vederea desăvîririi revoluției burghezo-democratice și trecerii la revoluția socialistă. Congresul al V-lea a adoptat și în ceea ce privește tineretul o rezoluție specială, intitulată: „Rezoluția Congresului al V-lea al Partidului Comunist din România asupra stării și sarcinilor muncii partidului în sinul tineretului”. Aceasta a subliniat creșterea activității U.T.C., consolidarea ei organizatorică oglindită în organizarea și conducerea acțiunilor tineretului muncitor, rezultatele obținute în lupta împotriva oportunistului, sectarismului și avangardismului. Congresul al V-lea al partidului a trasat o serie de noi sarcini organizației de tineret, arătînd că „în centrul întregii sale activități Uniunea trebuie să pună organizarea și conducerea luptelor economice ale maselor largi ale tineretului din fabrici, de pe ogoare și ale șomerilor pentru cerințele lor zilnice pe baza Frontului unic de jos, atrăgînd tineretul în lupta generală a proletariatului, sub conducerea partidului, și ridicîndu-l, prin experiența lui proprie, la forme mai înalte de luptă (demonstrații de masă, greve politice ș.a.m.d.)”.

Aplicînd în viață hotărîrile Congresului al V-lea al partidului, U.T.C. și-a intensificat activitatea de mobilizare a tineretului la lupta dusă, sub conducerea partidului, împotriva regimului de exploatare și asuprire, împotriva fascismului și pregătirilor criminalului război antisovietic.

Tineretul muncitor, mobilizat de U.T.C., a adus o contribuție prețioasă în desfășurarea eroicelor lupte ale muncitorilor ceferiști și petroliști din ianuarie-februarie 1933, desfășurate sub semnul Frontului unic, organizate și conduse de Partidul Comunist din România.

Muncitorii ceferiști și petroliști s-au ridicat cu hotărîre împotriva curbelor de sacrificiu, mizeriei, înrăutățirii condițiilor de trai ale clasei muncitoare, împotriva înfeudării tot mai mari a țării puterilor imperia-liste, pentru a bara drumul fascismului și al războiului antisovietic.

Punctul culminant l-au constituit luptele din 15—16 februarie 1933 de la Atelierele C.F.R. „Grivița”. Muncitorii de la „Grivița”, în număr de 7 000, au intrat în grevă, ocupînd atelierele.

În dimineața zilei de 15 februarie, peste 10 000 de oameni, femei, tineri și copii, s-au adunat în jurul atelierelor în semn de solidaritate cu muncitorii greviști. Pichetul de la sirena care chema neîncetat muncitorii la luptă era condus de utecistul Vasile Roaită. Tinerii muncitori, urcați pe acoperișurile atelierelor, formau „coruri vorbitoare”, care scandau lozincile de luptă ale partidului, între care: „Ceram eliberarea arestaților!”, „Jos starea de asediu!”, „Ceram deschiderea organizațiilor revoluționare!”, „Trăiască Partidul Comunist din România!”, „Trăiască U.T.C.!”, „Trăiască Frontul unic al muncitorimii!”, „Vrem muncă și pîine!” Răspunzînd apelurilor muncitorilor ceferiști de a nu trage în frații lor, unii soldați, care au înțeles că locul lor este în rîndurile celor ce muncesc, au refuzat executarea ordinelor superiorilor. Ziarul „Cazarma” din martie relatează că un grup de soldați au fost întemnițați la Jilava în urma refuzului de a trage în muncitorii ceferiști.

În măcelul dezlănțuit în dimineața zilei de 16 februarie împotriva muncitorilor ceferiști au căzut sau au fost răniți și numeroși tineri din grupurile de autoapărare, dintre cei de pe acoperișul atelierelor. Utecistul Vasile Roaită a căzut ca un erou la postul de onoare ce i-a fost încredințat.

Muncitorii din capitală și din alte orașe ale țării s-au solidarizat cu eroicele lupte ale ceferiștilor de la „Grivița”. Muncitorii și muncitoarele, printre care se aflau și numeroși tineri, de la Fabricile „Voina”, „Dürer”, R.M.S. din București, muncitori din Iași, Cluj, Oradea, Ploiești etc. au declarat grevă și au demonstrat în masă pentru eliberarea ceferiștilor arestați, împotriva stării de asediu, pentru recunoașterea comitetelor de fabrică.

În urma măcelului au fost operate peste 2 000 de arestări în rîndurile greviștilor de la „Grivița”. Conducătorilor eroicelor lupte ale ceferiștilor din ianuarie-februarie 1933, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, care fuseseră arestați din ordinul guvernului burghezo-moșieresc, li s-a înscenat un monstruos proces, care a trezit noi valuri de proteste în rîndurile maselor muncitoare, în loc să frîneze avîntul de luptă, după cum sperase burghezia. S-au desfășurat demonstrații, greve, au fost editate manifeste, au apărut publi-

Publicații ale U. T. C. în anii
ilegalității

cații speciale în apărarea conducătorilor ceferiști. La această campanie de solidaritate a participat din plin și tineretul muncitor, condus de U.T.C. Organizația revoluționară a tineretului a lansat câteva manifeste și apeluri prin care arăta că această luptă înseamnă lupta pentru pâine, muncă și libertate, pentru repri-mirea celor concediați, contra stării de asediu, a bătăilor, batjocurilor.

Eroicele lupte ale muncitorilor ceferiști, în ciuda faptului că au fost înăbușite în sințe, au frinat ofen-siva capitalistă împotriva condițiilor de muncă și de viață ale oamenilor muncii, au dat o puternică lovitură politicii de fascizare a țării, au contribuit la creșterea conștiinței politice și la îmbogățirea experien-ței de luptă a proletariatului. Ele au demonstrat forța uriașă a proletariatului din țara noastră, condus de partidul comunist. „Prin înaltul lor nivel de organizare, prin amploarea și spiritul lor revoluționar — arată tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej în raportul prezentat la adunarea festivă organizată cu prilejul aniversării a 40 de ani de la crearea Partidului Comunist din România —, aceste lupte au marcat un moment de cotitură în dezvoltarea partidului și a întregii mișcări muncitorești“.

Participarea tineretului muncitor, condus de U.T.C., la aceste glorioase lupte a contribuit la creșterea organizației comuniste de tineret, la creșterea conștiinței politice și a experienței de luptă a tineretului muncitor. Pe parcursul acestor lupte a crescut și influența U.T.C. în masele tineretului muncitor, în special ale tineretului ceferist și petrolist.

În focul mărețelor lupte ale ceferiștilor și petroliștilor din ianuarie-februarie 1933, Uniunea Tinere-tului Comunist din România s-a călțit, devenind într-o măsură și mai mare ajutorul credincios al partidului în lupta împotriva exploatării, fascismului și pregătirii războiului criminal antisovietic.

La 22 iunie 1941, sîngeroasa dictatură militară — fascistă, sprijinită de regele Mihai și de con-ducătorii partidelor „istorice“: partidul național țărănesc și partidul național liberal, a împins România în criminalul război antisovietic, alături de Germania hitleristă.

Pentru clasele exploatoare din România, participarea la alianța cu Germania hitleristă și la cri-minalul război antisovietic a constituit o sursă strălucită de îmbogățire, de sporire a profiturilor. Însă pen-tru masele populare, aceasta a însemnat un șir nesfîrșit de suferințe și necazuri. Războiul purtat de România împotriva U.R.S.S. a fost un război nedrept, de jaf și crotopire, a fost un război dus de clasele exploatoare în scopul satisfacerii intereselor lor. Masele populare au urit războiul. Pentru popor, războiul a însemnat pierderea a sute de mii de vieți omenești, distrugerea a uriașe cantități de bunuri materiale și culturale.

În timpul războiului, marea majoritate a tineretului român a fost concentrată și trimisă pe front, pentru a servi drept carne de tun. Nici în spatele frontului tineretul nu avea o situație mai bună. Era supus unei crunte exploatare. Condițiile de viață și de muncă erau deosebit de grele atît pentru tinerii din fabrici și uzine, cît și pentru cei din armată și de la sate, din școli și universități.

La condițiile grele de muncă și de viață se adăugau neștiința de carte și întunericul în care era ținut tineretul de către regimul burghezo-moșieresc. Porțile liceelor și facultăților erau închise pentru copiii muncitorilor și ai țărănilor săraci.

Nemulțumirile maselor împotriva stării de mizerie, a exploatării sîngeroase din fabrici, uzine și de pe ogoare, împotriva războiului antisovietic și a dictaturii fasciste-antonesciene se manifestau tot mai des, îmbrăcînd forme tot mai variate. La aceste acțiuni ale clasei muncitoare au participat și tinerii muncitori și ucenici.

Sub conducerea P.C.R., organizațiile U.T.C. din întreprinderi, de la sate, din școli și facultăți au mobilizat tineretul la diferite acțiuni împotriva războiului antisovietic, pentru satisfacerea revendicărilor maselor de tineri.

Protestînd contra mizeriei în care trăiau, ucenicii de la Fabrica de avioane I.C.A.R. nu s-au pre-zentat la lucru.

Alături de muncitorii vîrstnici, tinerii, în frunte cu uteciștii, au trecut la acțiuni din ce în ce mai hotărîte de sabotare a războiului antisovietic. În acest scop, în numeroase întreprinderi au fost formate grupe de 5—12 tineri patrioți.

La Constanța, tinerii au adus o mare contribuție la îndeplinirea acestor acțiuni: au tăiat firele electrice de la reflectoarele artileriei antiaeriene, au refuzat să încarce vapoarele cu armament destinat frontului, au sabotat lucrările de pe șantierul de reparații ale submarinelor și vedetelor rapide.

În activitatea lor, organizațiile U.T.C. au urmărit îmbinarea luptei de dezrobire de sub dictatura fascistă cu acțiunile pentru revendicări imediate ale fiecărei categorii de tineri. În această perioadă în capitală și în întreaga țară uteciștii au răspîndit manifeste, prin care tineretul era chemat să treacă la crea-rea Frontului patriotic al tineretului. Pe zidurile clădirilor din capitală sau din alte orașe ale țării, uteciștii scriau lozinci mobilizatoare: „Pace cu U.R.S.S.“, „Afară cu lăcustele nemțești din țară“, „Jos fascismul“, „Vrem pâine“ etc., prin care populația era chemată să lupte împotriva criminalului război antisovietic.

Curțile marțiale judecau zilnic procese ale tinerilor recruți care refuzau să fie transformați în carne de tun pentru interesele criminale ale lui Hitler și Antonescu. În decembrie 1942, din ordinul lui Anto-nescu, un grup de 20 de tineri patrioți care s-au împotrivit trimerii pe frontul antisovietic au fost execu-tați la poligonul de tragere de la Ghencea. Prin această crimă odioasă, fasciștii credeau că vor putea inti-mida masele largi de tineri. Ei au încercat să aducă la poligonul de la Ghencea, pentru a asista la acest sîngeros masacru, pe studenții premilitari din București. Dar aceștia au refuzat în masă, protestînd contra prigoanei fasciste.

Situația dezastruoasă a economiei naționale, teroarea și lipsa de drepturi politice, pe de o parte, iar pe de alta istoricele victorii ale Armatei Roșii de la Volga și Don asupra hoardelor fasciste au făcut ca în această perioadă lupta revoluționară a maselor populare să îmbrace forme din ce în ce mai radicale. În aceste împrejurări, cadrele de bază ale partidului din închisori și lagăre, împreună cu cadrele devotate din afară, sub conducerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, au elaborat în august 1943 planul politic-militar de pregătire și înlăptuire a insurecției armate.

În vara anului 1944, P.C.R., în ciuda greutăților pe care le-a întîmpinat în activitatea sa în această perioadă, a reușit să organizeze și să ridice poporul la lupta decisivă cu fascismul.

La luptele eroice duse de formațiunile de luptă patriotice, sub conducerea partidului comunist, în timpul insurecției au luat parte activă zeci și zeci de tineri, în frunte cu uteciștii. Echipe și grupuri de tineri patrioți răspîndeau manifeste, ajutau la aprovizionarea populației capitalei cu alimente, munceau la desconggestionarea străzilor de dărîmături și dădeau ajutor armatei. „Tineretul comunist — scria ziarul „România liberă“ cu ocazia manifestației care a avut loc la București în ziua sosirii trupelor sovietice — a stat tot timpul în fruntea luptei tineretului contra războiului tîlhăresc al lui Hitler și Antonescu“.

„Insurecția armată victorioasă din August 1944 a deschis o eră nouă în istoria poporului român, a însemnat începutul revoluției populare, care a schimbat din temelii viața țării“ — arată tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român.

La 23 August 1944, după 20 de ani de adîncă ilegalitate, Uniunea Tineretului Comunist a trecut în legalitate. Sub conducerea partidului comunist, U.T.C. a mobilizat masele de tineri muncitori, țărani și intelectuali înaintați la lupta pentru desăvîrșirea revoluției burghezo-democratice, pentru trecerea la revoluția socialistă. Tinerii, în frunte cu uteciștii, au participat cu elan și eroism la toate acțiunile conduse de partidul comunist.

(Din articolele semnate de Maria COVACI-C. MOCANU și Victoria ȘTEFĂNESCU în revista „Tînrul leninist“ nr. 11 din 1961, 1 și 3 din 1962)

Pagini
din
istoria
U.T.C.

Cel de- al VIII-lea

FESTIVAL MONDIAL

și sarcinile F.M.T.D.

Federația Mondială a Tineretului Democrat a acordat întotdeauna o grijă deosebită pregătirilor pentru festival. Acum 15 ani, F.M.T.D., împreună cu Uniunea Internațională a Studenților, a luat inițiativa organizării acestor sărbători ale tinerețului. De atunci, festivalul a devenit cea mai importantă manifestare pe plan mondial a tinerețului pentru pace și prietenie.

Fiecare dintre noi este profund conștient de importanța deosebită pe care o prezintă pentru mișcarea internațională a tinerețului cel de-al VIII-lea Festival Mondial. Pentru Federația Mondială a Tineretului Democrat decurg sarcini deosebite în ce privește acțiunile menite să facă din cel de-al VIII-lea Festival una dintre cele mai însemnate contribuții ale tinerilor la realizarea aspirațiilor tuturor oamenilor cinstiți din lumea întreagă, pentru o mai bună cunoaștere reciprocă, o mai bună înțelegere, o viață fericită, spre realizarea păcii trainice și prieteniei între toate popoarele.

Cel de-al VIII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studen-

ților trebuie să constituie obiectivul esențial al activității F.M.T.D. în acest an.

De pe acum pregătirile se desfășoară din plin pretutindeni, căci ne mai despart doar câteva luni de deschiderea solemnă a festivalului, care anul acesta va avea loc la Helsinki, capitala Finlandei.

Din 1947 încoace, festivalurile au avut loc cu regularitate. Pe vremea aceea omenirea ieșise tocmai din cel mai înspăimântător război pe care îl cunoscuse. Morții se numărau cu zecile de milioane. Regiuni întregi fuseseră distruse în întregime. Popoarele Europei, Asiei, Africii și Americii începeau de-abia să-și dea seama pe deplin de amploarea dezastrului. În fața acestui bilanț sîngeros, după toate aceste suferințe, o idee prindea viață cu tot mai multă limpezime, devenea deviza cea mai de preț a păturilor celor mai largi ale tinereții generații: „Niciodată nu mai trebuie să se întîmple așa ceva!”

Trebuia împiedicată renașterea ideologiei care declanșase această catastrofă: fascismul.

Trebuia consolidat tot ceea ce dusesese la înfrîngerea fascis-

mului, trebuiau însuflite aspirațiile către libertate, către dreptate socială, către independență națională.

Trebuia asigurată pacea.

Tineretul, în special, dorea să aibă drept la viață, la construirea unei vieți fericite. Tînăra generație era alcătuită în bună parte din cei care luptaseră împotriva fasciștilor pe diferitele fronturi și în rîndurile partizanilor, în rîndul tinerilor erau deosebit de puternice dorința de pace și ura împotriva fascismului.

Mișcarea tinerețului avea în primul rînd sarcina să reunească toate aceste forțe, să asigure schimburi de experiență, să ducă la o mai bună cunoaștere reciprocă. Din această cauză, Federația Mondială a Tineretului Democrat și Uniunea Internațională a Studenților au lansat un apel pentru organizarea unui Festival Mondial al Tineretului și Studenților în anul 1947 la Praga.

Acest apel a avut de îndată un ecou considerabil. În fiecare țară au luat ființă comitete naționale, au început alegerea delegațiilor și colectarea fondurilor necesare. Astfel, încă de la început, festi-

valul a căpătat un caracter de masă.

El a căpătat de la început extindere și o mare vigoare pentru că răspundea tocmai aspirațiilor de pace și prietenie, aspirații universale.

Festivalurile au ocupat un loc foarte important în evoluția mișcării democratice a tinerețului. Ele au depășit chiar cadrul ce le fusese fixat, adresîndu-se unor noi organizații, instituții, care multă vreme rămăseseră departe de evenimentele politice din istoria mișcării internaționale de tineret.

După Festivalul de la Praga din 1947, aceste manifestări au devenit din ce în ce mai reprezentative, prin diversitatea și proporțiile pe care le căpătau, cuprinzînd mase de tineri de pe diferite continente.

Se poate spune că festivalurile mondiale au permis ca sute și mii de tineri să-și cunoască mai bine răspunderile noi ce le revin în domeniul luptei pentru pace, pentru viitorul omenirii. Ele au dus la o mai bună cunoaștere reciprocă, la o mai lucidă apreciere a mișcării democratice a tinerețului. Festivalurile au înlesnit întîlniri între numeroși ti-

Pacea și prietenia înseamnă un viitor luminos pentru noulă generații (aspect din timpul Festivalului de la Berlin)

neri, pînă atunci despărțiți de mări și de continente și care luptau împreună pentru aceeași cauză. Festivalurile i-au adus laolaltă pe un mare număr de tineri muncitori, studenți, țărani, băieți și fete cu diverse păreri și din diferite straturi sociale, contribuind la făurirea unității lor de acțiune, în folosul coexistenței pașnice, al prieteniei.

F.M.T.D. nu-și va înceta eforturile în acest sens, ci, dimpotrivă, va contribui cu toate forțele pentru a da posibilitatea să se întîlnească un număr mereu mai mare de tineri care nu au aceleași concepții, dar care acceptă să colaboreze pentru nobilul țel al păcii.

Festivalurile au contribuit mult la apropierea și înțelegerea reciprocă; nu se mai poate face abstracție de ele în evoluția uriașei mișcări mondiale pentru pace, la care participă sute de milioane de oameni din întreaga lume. Ideile păcii și prieteniei s-au impus diferitelor categorii de tineri care au participat la asemenea manifestări. Festivalurile au fost legate de toate problemele fundamentale ale situației internaționale care îi preocupă pe tineri și au avut o mare influență asupra mișcării tineretului și studenților.

Nici una dintre marile campanii ale forțelor păcii nu a fost ignorată la diferitele festivaluri: Apelul de la Stockholm pentru interzicerea armelor atomice, campania pentru semnarea unui pact al păcii, acțiunea pentru dezarmare generală, sprijinirea luptei de eliberare a popoarelor (din Vietnam sau Algeria), solidaritatea împotriva agresiunii

imperialismului american (din Coreea și Cuba). Toate acestea au influențat asupra pregătirilor și asupra desfășurării festivalurilor mondiale ale tineretului, dîndu-le un impuls, însuflețind lupta tinerilor din întreaga lume.

Festivalurile s-au statornicit în viața tinerei generații. Ele s-au impus prin eficacitatea lor, prin marele ecou pe care l-au găsit pretutindeni, au devenit evenimente internaționale de primă importanță. Ele au constituit momente emoționante ale luptei tinerilor, cuprinzînd în același timp întreceri sportive și cultu-

rale de însemnătate mondială, cu un caracter de masă și o desfășurare la un înalt nivel.

După Festivalul de la Praga au urmat cele de la Budapesta, Berlin, București, Varșovia, Moscova și Viena.

Noi aprobăm pe deplin Apelul Comitetului internațional de pregătire a celui de-al VIII-lea Festival, apel în care se definește astfel caracterul viitorului festival:

„Cel de-al VIII-lea Festival, prilej de întîlnire pentru pace și prietenie, este deschis pentru toți cei care doresc să participe, indiferent de părerile lor politice, de credințele lor religioase, de rasă sau naționalitate... Festivalul se va desfășura în spiritul respectului reciproc pentru tradițiile popoarelor și modurile lor de viață. El va fi pregătît și realizat în comun, în spirit de deplină egalitate între

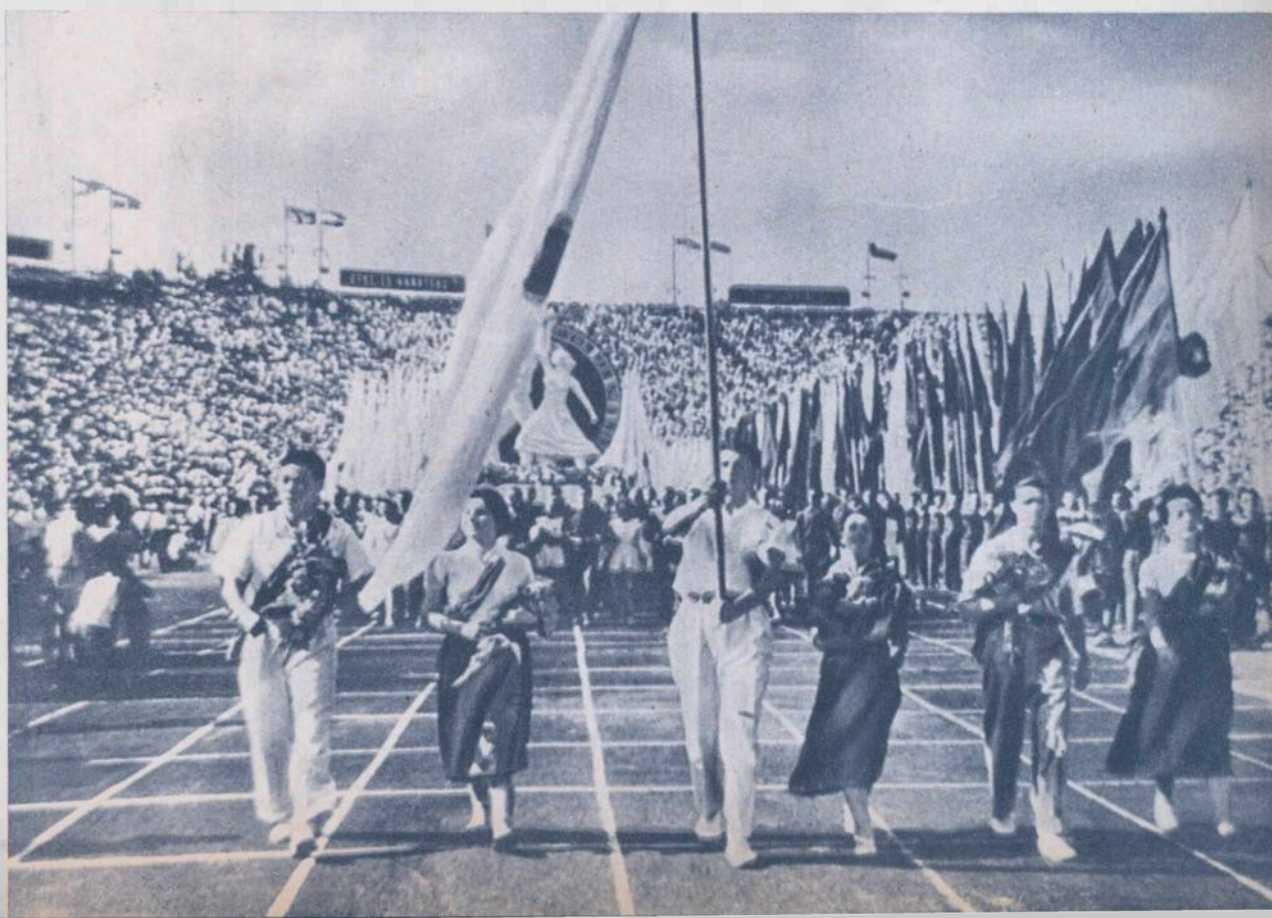
toate organizațiile participante. Participarea va fi posibilă în orice moment al pregătirilor, la întreg festivalul sau la unele dintre manifestările sale deosebite, potrivit cu dorința organizațiilor“.

F.M.T.D. s-a străduit să facă din festivalurile mondiale ale tineretului și studenților manifestări fără precedent. Ea a sprijinit toate inițiativele internaționale în sprijinul păcii și apropierii dintre organizațiile de tineri și dintre tinerii înșiși și a contribuit la întărirea unității de acțiune a tinerei generații.

Pentru aceeași cauză, F.M.T.D. a sprijinit și a participat activ la pregătirea Forumului Mondial al Tineretului de la Moscova în 1961. Asemenea inițiative cu caracter diferit slujesc dezvoltării colaborării, cauzei păcii și prieteniei.

(Continuare în pag. 6)

Cu flamurile albe în frunte, simbol al păcii, pășesc reprezentanții al tineretului din toate colțurile lumii (la deschiderea festivalului de la București)

DECLARAȚIA ADOPTATĂ DE UNIUNEA NAȚIONALĂ A STUDENȚILOR DIN FRANȚA, ÎN CADRUL ADUNĂRII SALE GENERALE, CU PRIVIRE LA FESTIVALUL TINERETULUI ȘI STUDENȚILOR DE LA HELSINKI

„Având în vedere apropiatul Festival Mondial al Tineretului și Studenților care va avea loc la Helsinki între 27 Iulie și 5 August 1962, ținând seamă de importanța acestuia ca prilej de întâlnire între tinerii tuturor țărilor, precum și de participarea sporită a organizațiilor de tineri și a uniunilor naționale ale studenților, în special a uniunilor naționale ale țărilor slab dezvoltate, adunarea generală a U.N.E.F. (Uniunea națională a studenților din Franța) delegează Biroul U.N.E.F. să trimită un delegat cu rol de observator la festival...”

TINERETUL ȚĂRII CELUI DE-AL VII-LEA FESTIVAL SE PREGĂTEȘTE PENTRU SĂRBĂTOAREA TINERETULUI DE LA HELSINKI

(extras dintr-o scrisoare a Comitetului de organizare a delegației Austriei pentru cel ce-al VIII-lea Festival):

„...Sîntem în măsură să vă informăm că în țara noastră, în Austria, pregătirile pentru cel de-al VIII-lea Festival de la Helsinki sînt în plină desfășurare. Comitetul național de pregătire din Austria, precum și comitetele regionale au fost constituite și și-au început activitatea.

În decembrie a avut loc la Viena prima manifestare în favoarea festivalului. Ansamblul artistic al Federației austriece a tineretului și-a dat concursul cu acest prilej. A fost lansat un nou apel către organizațiile de tineret și către tinerii din țara noastră.

La sfîrșitul anului 1961 și în ianuarie 1962 a fost difuzat un prim afiș despre festival. În februarie și martie 1962 s-a luat inițiativa organizării în toate departamentele țării de seri ale tineretului, cu dans, sub emnul festivalului.

Pregătim o mare competiție de fotbal, tenis de masă și volei în vederea festivalului. Pe lîngă aceasta, vom organiza prezentări de filme despre festival. În cîteva zile va începe colectarea de fonduri pentru finanțarea delegației țării noastre ”

UNIUNEA GENERALĂ A STUDENȚILOR DIN AFRICA NEAGRĂ PARTICIPĂ PENTRU PRIMA DATĂ LA FESTIVAL

Uniunea generală a studenților din Africa Neagră de sub dominația portugheză (U.G.E.A.N.) a discutat — în cadrul recentului său congres, care a avut loc la Rabat — despre festivalul tineretului. În comunicarea adresată Comisiei permanente asupra rezultatului dis-

(Continuare în pag. 8)

Sub ghirlandele de lumini, pe străzile Moscovei, într-una din serile festivalului

(Urmare din pag. 5)

Forumul de la Moscova a fost o manifestare dintre cele mai largi, în cadrul căreia s-au întâlnit conducători ai organizațiilor de tineret, comuniști, socialiști, catolici, pacifiști sau naționaliști, personalități fără de partid, educatori, sportivi, artiști. El a permis organizarea unor întâlniri cum nu mai avuseseră loc pînă atunci, favorizînd prin aceasta contacte noi, care, fără indoiială, vor contribui la o participare mai largă și mai activă la cel de-al VIII-lea Festival la Helsinki.

Forumul a constituit deci un prilej admirabil, o adevărată tribună pentru confruntarea punc-

telor de vedere, pentru schimburi de păreri cu privire la problemele cele mai actuale și mai importante, pentru a găsi căile de apropiere între diferitele organizații ale tineretului, pentru a înlătura prejudecățile.

Este cert că un asemenea eveniment nu poate rămîne fără urmări și că el va constitui o etapă importantă în dezvoltarea relațiilor prietenești dintre reprezentanții tineretului lumii, mai ales într-o perioadă cînd, de pretutindeni, tinerii se ridică tot mai entuziaști, tot mai activi, alături de popoarele lor, pentru cucerirea definitivă a păcii, pentru obținerea dezarmării gene-

rale, totale și controlate, împotriva oricăror forme de asuprire națională, pentru democrație.

Festivalul de la Helsinki va avea loc într-o perioadă de amplă desfășurare a forțelor păcii, la care contribuie cu entuziasm și F.M.T.D., organizațiile sale. Consiliul Mondial al Păcii a hotărît, în cadrul sesiunii de la Stockholm din decembrie 1961, organizarea unui mare „Congres mondial pentru dezarmare și pace” ce se va ține la mijlocul anului 1962. Acest congres va constitui obiectul unor multiple inițiative în toate țările lumii, va prilejui manifestații diferite, acțiuni la care

Comisia permanentă a primit în ultimul timp declarații și mesaje din toate continentele, din partea unor oameni de stat, a unor personalități ale vieții culturale, sportive etc.
Iată mai jos câteva:

MESAJUL REGELUI NEPALULUI:

„Este de natură să ne bucare faptul că Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților, inițiat acum 15 ani, pentru pace și prietenie va avea loc din nou anul acesta la Helsinki. Este un prilej de mare bucurie și adresăm din nou urări pentru o lume a păcii și prieteniei. Este natural faptul că o asemenea întâlnire a tinerilor, care constituie speranța zilei de mâine, veniți din toate colțurile lumii, cu aceleași aspirații, să dea naștere la nădejdi într-un viitor luminos. Ea prilejulește popoarelor întărirea convingerii că tineretul este capabil de fapte concrete, menite să contribuie la succesul cauzei păcii. Menținerea păcii a devenit acum principala datorie a tuturor oamenilor cu răspundere, pentru ea trebuie folosite toate resursele. În lumea actuală, întâlnirile prietenești, cum ar fi un asemenea festival, vor duce la înlăturarea barierelor dintre oameni“.

Dr. OSVALDO DORTICOS, PREȘEDINTELE REPUBLICII CUBA, DECLARĂ:

„Întâlnirile dintre tinerii și tinerele din toate țările lumii, dintre reprezentanții tinerelor generații care se formează astăzi în atmosfera de neliniște provocată de marile primejdii de război și de distrugere care amenință omenirea favorizează crearea unor legături de prietenie, de înțelegere reciprocă și de respect reciproc dincolo de deosebiri de naționalitate și de rasă, de opinii politice și de credințe religioase.

Festivalurile tineretului și studenților, încă de la primul, care a avut loc la Praga în 1947, au constituit întâlniri care au exprimat cu adevărat idealurile de prietenie și de pace care-i unesc pe toți tinerii din lume. Aceștia s-au întâlnit sub impulsul frumozelor lor idealuri și al aceleiași aspirații de a construi o lume mai bună și mai fericită.

Iată de ce salutăm cu entuziasm cel de-al VIII-lea Festival Mondial al Tineretului“.

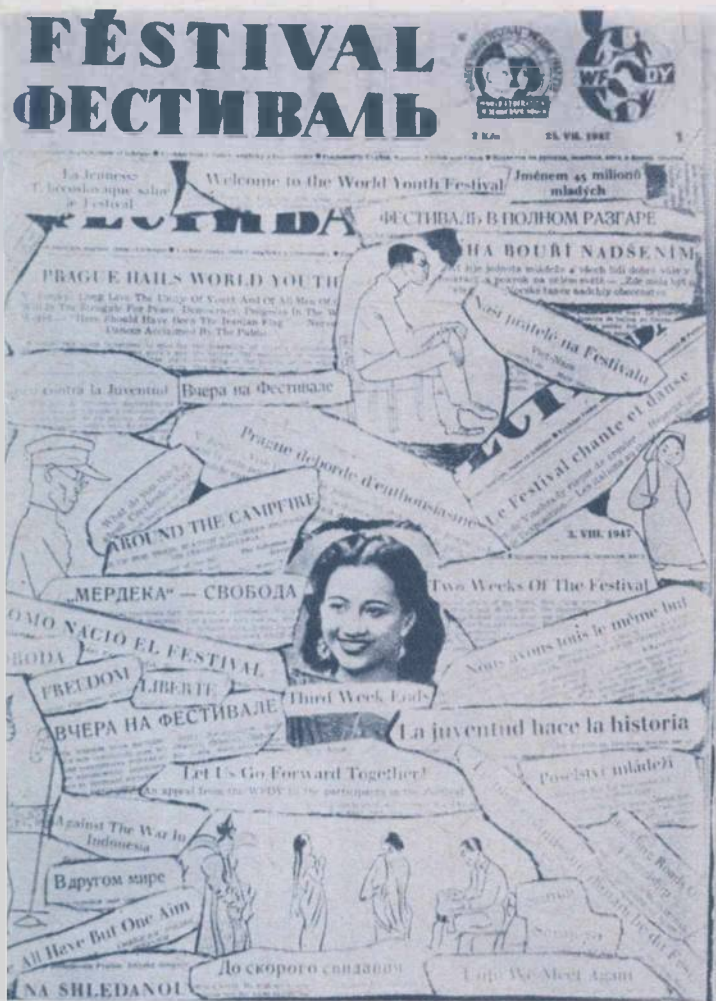
MESAJUL LUI SOEDJONI, MINISTRU ÎNSĂRCINAT CU RELAȚIILE CU ORGANIZAȚIILE POPULARE, INDONESIA:

„... Acum tineretul și studenții din lumea întreagă așteaptă cel de-al VIII-lea Festival, care va avea loc la Helsinki la mijlocul anului 1962.

Cu adevărat organizarea acestor festivaluri internaționale se îmbunătățește cu fiecare an. În mod natural, rezultatele lor au de fiecare dată o însemnătate și un ecou mai mare. Sunt convins că viitorul Festival Mondial al Tineretului și Studenților va avea un strălucit succes și că influența sa nu se va limita numai la cercurile de tineret, ci se va extinde asupra tuturor categoriilor de oameni ai lumii noastre...“

ALTE PERSONALITĂȚI AU ADRESAT, DE ASEMENEA, MESAJE. PRINTRE ELE SE NUMĂRĂ:

- Myo Myint, secretar general al Congresului sindicatelor din Birmania;
- Andreas Ziartides, secretar general al Federației Pancripote a Muncii;
- J. D. Bernal, președintele Consiliului Mondial al Păcii (Marea Britanie);
- Nils Lergard, profesor universitar, Danemarca;
- Thorold Knudsen, compozitor, Danemarca;
- Ragnar Forbach, pastor, catedrala din Oslo, Norvegia;
- Igor Moiseev, conducătorul ansamblului de dansuri populare, U.R.S.S.;
- Galina Ulanova, balerină, Teatrul Mare, Moscova;
- Kamara Maase, Adunarea tineretului democrat african Guineea;
- I. Vlasov, campion olimpic, U.R.S.S.;
- Hans Grodotzki, maestru emerit al sporturilor, de două ori deținător al medaliilor de argint ale Jocurilor olimpice, R.D.G.;
- Helmut Rechnagel, maestru emerit al sportului, campion mondial la săritura cu schiurile, medalia de aur la Jocurile olimpice, R.D.G.;
- Gustav Adolf Schur, de două ori campion mondial la ciclism, R.D.G.

Extrase din numerele gazetelor „Festival“, apărute cu prilejul primului Festival de la Praga

tineretul, alături de cei mai viștici, va participa folosind forme specifice.

Iată prilejuri de pregătire a unor acțiuni în sprijinul festivalului tineretului, căci de la astfel de inițiative vor porni rezoluții, acțiuni publice de mari proporții, și tot aici vor putea fi aleși tineri delegați la festival, reprezentativi pentru lupta tineretului pentru pace.

24 aprilie, „Zi de luptă împotriva colonialismului și pentru coexistența pașnică“, la sărbătorirea căreia vom participa cu toate forțele noastre, va prilejui noi posibilități pentru sprijinirea festivalului în cadrul reu-

niunilor, mitingurilor, adunărilor consacrate acestei zile.

Amploarea festivalurilor este mereu sporită; la ele iau parte noi forțe, multe altele ni se vor alătura. Personalități cunoscute în lume, cum ar fi O. Dorticos, președintele Republicii Cuba, regele Nepalului, prof. Bernal, președintele Consiliului Mondial al Păcii, oameni politici din țările scandinave, oameni de știință sovietici etc., au salutat apropiata întâlnire de la Helsinki.

Încă de pe acum se pregătesc întâlniri de masă ale tineretului din țări europene cu tineri din țări ale Asiei, Africii și Americii Latine, care în cursul călătoriei

lor la și de la Helsinki vor trece prin mai multe state din Europa.

Ne putem bucura de participarea unor forțe noi la pregătirea celui de-al VIII-lea Festival, în comparație cu perioada premergătoare celui de la Viena. Trebuie mai ales să subliniem luările de poziții ale organizațiilor de tineret ale partidelor guvernamentale din Ghana, Senegal și Guineea și, de asemenea, participarea pentru prima dată a Consiliului tineretului din Mauritania. Și în America Latină mai multe organizații își aduc contribuția la festival pentru prima dată. În Europa, organizații ale stângii

socialiste, cercetașii din Franța și altele participă, de asemenea, la campania de pregătire. Remarcăm luarea de poziție favorabilă a Uniunii Naționale a Studenților din Franța. Uniunea Studenților Liberali din R.F.G. s-a pronunțat pentru participarea la festival. Din Asia menționăm pregătirile care se desfășoară în Japonia și Indonezia. Din toate continentele, uniunile naționale ale studenților își confirmă participarea și sprijină activitatea de pregătire. Am putea cita ca exemplu Federația Universitară din Argentina, Uniunea Națională a Studenților din Brazilia,

(Urmare din pag. 6)

cușilor, U.G.E.A.N. spune printre altele:

„În ciuda gravelor probleme care îl preocupă pe studenții și tinerii din țara noastră, aflată încă sub dominația colonială portugheză, noi vom depune toate eforturile pentru a contribui la succesul festivalului.

Studenții din coloniile portugheze din Africa vor participa cu acest prilej pentru întâia dată la o manifestație atât de importantă la care schimbările de idei vor putea avea loc fără nici un prejudiciu, într-un climat de sinceră prietenie, în care nu încap deosebirile de rasă, de religie și de convingeri politice. Stabilirea unor asemenea contacte ni se pare foarte importantă, deoarece sîntem convingiți de necesitatea păcii pentru a putea construi un viitor cît mai bun”.

**ASOCIAȚIA
TINERETULUI
DIN MAURITANIA,**

care constituie singura organizație grupînd laolaltă pe toți tinerii din Republica islamică a Mauritaniei, a anunțat Comitetul Internațional de pregătire că este gata să participe la cel de-al VIII-lea Festival Mondial al Tinerețului și Studenților, care — după părerea sa — este un prilej de natură să permită tinerilor din lumea întreagă să-și confrunte punctele de vedere cu privire la toate problemele ce stau în fața omenirii.

**ÎN CHILE A FOST
CONSTITUIT COMITETUL NAȚIONAL
DE PREGĂTIRE
A CELUI DE-AL VIII-LEA FESTIVAL**

Comitetul grupează pe reprezentanții celor mai importante organizații din țară, cum ar fi: tineretul radical, tineretul comunist, tineretul din partidul democrat național (P.A.D.E.N.A.), Comitetul tinerelor fete chiliene, Federația elevilor din învățămîntul de gradul doi, Federația studenților de la cursurile serale, Federația elevilor școlilor normale.

**DIN COMITETUL
SOVIETIC
DE PREGĂTIRE
A CELUI DE-AL VIII-LEA FESTIVAL,**

care a fost recent creat, fac parte conducătorii ai organizațiilor de tineret, sportive și sociale din U.R.S.S., precum și tineri și tinere cunoscuți în Uniunea Sovietică și în străinătate pentru succesele lor în muncă, în activitatea socială, în științe și arte, în domeniul culturii și al sporturilor. Printre ei se numără cosmonauții Iuri Gagarin și Gherman Titov, brigadiera sovhozului din regiunea Saratov V. Bahaturina, brigadierul din brigăzile de muncitori din construcții din Moscova G. Maslennikov, savantul matematician armean S. Margellan, artista de cinematograf Tatiana Samoilova, balerina de la Teatrul Mare E. Maximova, maestrul sportului V. Brumel și I. Vlasov, scriitorul A. Kuznețov, poetul R. Rojdestvenski și alții...

PACE ȘI PRIETENIE • PACE

Fiecare festival a avut bogate programe artistice (scenă din baletul „Raymonda” de Glazunov prezentată la Viena de dansatorii sovietici)

alo, aici Helsinki...

ȘI PRIETENIE • PACE ȘI PRIETENIE • PACE ȘI PRIETENIE • PACE ȘI PRIETENIE • PACE ȘI PRIETENIE

Corespondenții noștri transmit :

(Urmare din pag. 7)

Federația Centrelor Universitare din Venezuela, Federația Studenților din Africa Neagră care studiază în Franța, Uniunea Studenților din Africa Occidentală, Uniunea Generală a Studenților din Africa Occidentală, Mișcarea Internațională a Studenților în sprijinul O.N.U. etc.

Acestea sînt doar cîteva prime rezultate, care însă pot fi considerate ca cei dintîi pași spre o dezvoltare rapidă a unei participări tot mai reprezentative la festival.

Ne bucură faptul că Federația orașelor prietene, Biroul internațional al muncii și alte organizații internaționale au dat răspunsuri pozitive. Există de asemenea indicii că unele organizații, care pînă acum nu au fost favorabile festivalului, adoptă acum o atitudine nouă.

Trebuie să ținem seamă și de activitatea ostilă a adversarilor noștri, neavînd însă motive de a o supraaprecia. Știm doar că la Viena, în ciuda eforturilor lor imense, atît financiare cît și organizatorice, dușmanii noștri au suferit un eșec.

Trebuie să scoatem în evidență sarcinile deosebit de importante care revin organizației membre a F.M.T.D. din Finlanda și să o felicităm pentru munca colectivă pe care o desfășoară pentru pregătirea festivalului în țara sa și pentru sprijinul pe care îl acordă activității Comitetului internațional de pregătire.

Cel de-al VIII-lea Festival mondial va ocupa un loc important în largă activitate desfășurată de popoarele lumii pentru pace, coexistență pașnică, dezarmare, eliberare națională, progres și democrație. F.M.T.D. va contribui din toate forțele pentru a asigura succesul lui.

La festival este așteptată o delegație cuprinzătoare și reprezentativă din Marea Britanie.

Delegația britanică va părăsi Londra pe mare la 21 iulie și se va înapoia în patrie

la 11 august, astfel că timpul afectat actualului festival va fi cel mai lung de pînă acum pentru tinerii englezi — zece zile pe mare și zece zile la Helsinki. Membrii delegației vor avea posibilitatea de a participa la manifestările din cadrul programului festivalului — însă e tot atît de adevărat că pentru ei festivalul va începe din ziua în care vor părăsi Londra.

A și început de pe acum campania pentru a asigura o cît mai largă reprezentare la festival a tinerilor din Anglia. Au loc proiecții de filme despre festivalurile precedente, precum și discuții în cadrul diferitelor organizații de tineret și studențești. Secretarul Comitetului britanic de pregătire a festivalului a vizitat regiunile apusene ale țării (Nottingham, Birmingham și Manchester), pentru a participa la reuniuni cu privire la Festivalul de la Helsinki.

MAREA BRITANIE

Încă în luna iulie 1961 a luat ființă Comitetul național indonezian de pregătire a festivalului. Una dintre cele mai mari organizații de tineret — Uniunea națională a studenților — și-a anunțat intenția de a participa la cel de-al VIII-lea Festival.

INDONEZIA

În cadrul celui de-al doilea Congres al tineretului din Guineea s-a votat o rezoluție prin care conducerea organizației a fost însărcinată să constituie un comitet național de pregătire, pentru a asigura participarea activă a tineretului din Guineea la Festivalul de la Helsinki.

GUINEEA

Tineretul muncitor, Federația marinarilor, Federația muncitorilor din metalurgie, gruparea mișcării creștin-democrate, Organizația națională a femeilor braziliene — toate aceste organizații participă la pregătirile în cinstea celui de-al VIII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților.

BRAZILIA

Din Comitetul național de pregătire fac parte reprezentanți ai organizațiilor de tineret din Partidul popular al convenției, organizația de tineret a Congresului sindicatelor din Ghana, tineretul din Consiliul fermierilor din Ghana, organizația tinerilor pionieri din Ghana, Consiliul pentru artă și sport etc.

GHANA

Secțiile de tineret dintr-o serie de sindicate, mișcarea de tineret a poporului argentinian, federația studenților etc. au hotărît să participe la Festivalul de la Helsinki.

ARGENTINA

UTEMISTELE

din

CĂRPINIȘ

Anica Bălan

Milionara — așa este denumită gospodăria agricolă colectivă din Cărpiniș, regiunea Banat. Și pe bună dreptate. Prin hărnicia lor, colectiviștii de aici au obținut an de an producții sporite la hectar, au dezvoltat mult sectorul zootehnic, sectorul legumicol, au făcut să sporească continuu averea obștească și, o dată cu aceasta, a crescut propriul lor nivel de trai material și cultural.

Pentru dezvoltarea continuă a gospodăriei, alături de vîrstnici, o contribuție deosebită aduc și tinerii colectiviști, între care se numără și multe fete.

L-am rugat pe Mihai Gruia, secretarul organizației U.T.M. din colectivă, să vorbească cititorilor revistei „Tineretul lumii” despre munca și viața fetelor de aici, despre felul în care și ele, alături de ceilalți colectiviști vîrstnici și tineri, contribuie ca averea gospodăriei să sporească continuu.

CEA MAI HARNICĂ FATĂ

Mihai Gruia a vorbit în primul rînd despre Anica Bălan, din brigada I de cîmp.

— Fata aceasta iubește gospodăria colectivă ca pe propria ei casă. Și este firesc să fie așa, deoarece gospodăria colectivă i-a deschis Anicăi, ca și nouă, tuturor celor din Cărpiniș, un drum nou în viață, drumul

spre împlinirea dorințelor, drumul spre fericire și bunăstare. Dragostea ei pentru gospodărie se manifestă în primul rînd prin muncă. Pe orice vreme și oriunde se simte nevoie de priceperea ei, acolo ai s-o întâlnești neapărat. De cînd a început să muncească în colectivă, și sînt cîțiva ani de atunci, Anica n-a lipsit niciodată

de la muncă. Cît despre calitatea lucrului făcut de ea, ce să mai discutăm? Nimeni n-o întrece. De altfel, pentru modul exemplar în care muncește, fotografia Anicăi nu lipsește aproape niciodată de la panoul frunțașilor.

La fel de activă, continuă secretarul, este și în activitatea obștească. Anul acesta, de exemplu, a primit sarcina să conducă un cerc politic pentru studierea Statutului U.T.M. A fi propagandist nu-i un lucru tocmai ușor. Dar ea s-a străduit să îndeplinească în condiții cît mai bune această sarcină. Adeseori, seara, după munca cîmpului, Anica rămînea să conspcteze materialul bibliografic, să citească ziarele sau discuta cu 2—3 tineri din cerc, pentru a-i ajuta să se pregătească cît mai bine în vederea seminariilor ce aveau loc.

Participă de asemenea cu multă dragoste și la activitatea culturală. Ea este nelipsită din corul căminului cultural și interpretă talentată în formația de teatru a amatorilor din comună. Iată de ce colectiviștii de la noi,

atît cei tineri cît și cei vîrstnici, spun atunci cînd vine vorba de Anica Bălan că este cea mai harnică fată din colectivă.

MĂRIOARA CEA VESELĂ

Nimeni nu-și mai aduce aminte cînd și cu ce prilej a fost astfel denumită Maria Anghel. Dar i se potrivește de minune. Mărioara, cum îi spun colectiviștii, este o fețișcană zburdalnică, de vreo 18 ani, subțirică, mlădie, cu o față copilăroasă încă și o șuviță de păr care îi iese, rebelă, de sub băsmăluța înflorată. Așa am cunoscut-o și eu. Întreaga ei fizionomie iradia atîta veselie, încît era imposibil să nu „molipsească” și pe cei din jur. Firește, colectiviștii apreciază la Mărioara nu numai firea sa veselă, deschisă, ci în primul rînd hărnicia, pasiunea cu care muncește, dragostea ei față de gospodăria colectivă. Cele peste 160 de zile-muncă făcute anul trecut, ca și faptul că întotdeauna brigadierul o dă celorlalți drept exemplu pentru calitatea lucrărilor pe care le execută o situează pe Mărioara printre frunțașii colec-

tivei. Așa că are toate motivele să fie veselă. Cei mai mulți dintre colectivști de altfel nici nu-și amintesc să o fi văzut altfel pe Mărioara. Secretarul organizației U.T.M. mi-a povestit totuși că într-o anumită zi a fost așa de supărată încît mai, mai s-o po-didească plînsul.

Era în toamna anului trecut. Pămîntul dăduse rod bogat. Și oricît de bine erau distribuite forțele colectivștilor, unele lucrări nu se efectuau la timpul optim, dată fiind urgența lor. Într-o zi, președintele colectivei le-a spus membrilor comitetului U.T.M.:

— Nu stăm prea bine cu însilozarea furajelor. Poate ați putea voi, tinerii, să întreprindeți ceva în timpul liber.

— Desigur, a răspuns secretarul. Mă duc să cer părerea utemiștilor. În urma consultărilor, Mărioara a primit sarcina să-i mobilizeze pe tinerii din brigada I. A doua zi, la acțiunea plănuită au venit însă numai vreo 5—6 tineri. În ziua aceea Mărioara a fost tare supărată. „Oare nu-și dau seama că e vorba de vitele noastre, ale colectivei?” — spunea ea.

— Ba da. Își dau seama. Dar nu trebuie să uităm că tinerii sînt și așa destul de ocupați cu strînsul recoltei. Trebuie să mai discuți o dată cu ei, a sfătuit-o secretarul organizației de partid.

Și în seara aceea, ca și în serile următoare, Mărioara a stat de vorbă cu toți tinerii din brigadă, le-a explicat că de această acțiune depinde în bună măsură asigurarea hranei în timpul iernii pentru zeci și sute de animale. Iar în duminica următoare, cînd vreo 30—40 de băieți și fete au venit, în timpul lor liber, să sprijine acțiunea de însilozare a furajelor, Mărioara a fost toată ziua veselă, așa cum este de altfel mereu.

ACOLO UNDE E CEL MAI MULT NEVOIE DE TINE

După înfățișare, Ecaterina Maci pare încă un copil. Și de fapt așa și este. Cati, cum îi spun utemiștii, abia a împlinit 16 primăveri. Dar, după ce ai schimbat cîteva cuvinte cu ea, îți dai seama că ai în față un tînăr cu judecată

matură, sănătoasă, care își cunoaște rostul în gospodărie, drumul pe care să pășească în viață.

Cati este cea mai tînără crescătoare de păsări din colectivă. Și, după cum mărturisesc colectivștii, una dintre cele mai bune, care-și iubește munca și îngrijește păsările așa cum scrie la carte.

Anul trecut însă, cînd a început să muncească la ferma de păsări, nu i-a fost prea ușor. E drept, Cati a îndrăgit această muncă încă de cînd era pionieră. Dar, cînd după absolvirea școlii de 7 ani, a cerut să fie repartizată la ferma de păsări, unii o întrebau:

— Dar ai să poți face față? E vorba de sute de păsări care trebuie îngrijite și hrănite. Gîndește-te bine...

Iar unele dintre fostele ei colege de școală îi dădeau să înțeleagă că aceasta n-ar fi o îndeletnicire prea potrivită pentru ea...

Cati știa însă că a munci în gospodăria colectivă, oriunde este

nevoie de forțele și priceperea ta, că a contribui cu toate forțele ca averea gospodăriei să crească continuu este principala datorie a unui tînăr colectivist. Și fără să se descurajeze nici de îndoielile unora și nici de zeflemelele altora, Cati a început să muncească cu dragoste la ferma de păsări. Iar rezultatele muncii ei au dovedit cît de bine a chibzuit. Zi de zi s-a străduit să îngrijească și să hrănească păsările tot mai bine. În toamnă, cînd gospodăria a realizat venituri importante, prin valorificarea sutelor de găște și rațe crescute de Cati, toți au fost de acord că fata merită toată stima și lauda.

Anul acesta ferma de păsări a gospodăriei se va dezvolta mult. În afară de găște, fetele de la fermă vor avea de îngrijit peste 10 000 pui de găină. Munca aceasta nu va fi ușoară. Dar Cati nu se sperie, ci se pregătește cu seriozitate pentru a-i face față, la

fel ca și tovarășele ei. Fetele participă cu regularitate la cursurile ce le ține în acest scop inginerul gospodăriei, iar adeseori, în orele libere, alături de alte cărți, care îi largesc orizontul cultural, Cati citește cu mult interes un volum despre creșterea păsărilor.

★

Sînt doar cîteva crîmpeie din munca a trei tinere colectiviste fruntașe. În colectivă sînt însă și multe alte fete care, alături de ceilalți tineri, de toți colectivștii, participă cu mult entuziasm la continua întărire a gospodăriei colective. La aceasta contribuie mult faptul că organizația U.T.M. de aici, îndrumată îndeaproape de organizația de partid, desfășoară în rîndul fetelor o susținută muncă pentru dezvoltarea conștiinței lor socialiste, le mobilizează la toate acțiunile întreprinse.

ION ANDREI

desene de A. Calistrat

ORASELE- vaste grădini

Cobori spre „Țesătura“, vestita fabrică ieșeană. De cum treci Bahluiul, pe stînga, blocurile noi, alcătuint un cartier întreg, îți dau parcă binețe. Revii în centru. Piața Unirii este de nerecunoscut, cu blocurile noi ce o înconjură, peste care cele turn tronează maiestuos. Puțin mai sus, aproape de Biblioteca centrală universitară — Casa tineretului. Mergi spre Copou. Privești în dreapta: un complex — mai corect un orașel — al studenților..., un cartier cu multe blocuri de locuințe pentru muncitori. Blocurile turn se întrec în înălțime cu antena studioului de radio.

Este Iașul socialist. Iașul care nu mai trăiește din amintiri, ci dintr-un prezent dens, luminos ca însăși viața noastră. Rețineți: construcțiile acestea au fost ridicate în anul 1961.

Partidul, organizația U.T.M. îi învață pe tineri să iubească fierbinte tot ce poporul nostru, în frunte cu clasa muncitoare, înfăptuiește. Nu numai atât însă. Partidul și organizația U.T.M. îi învață pe tineri să contribuie alături de vîrstnici la înfrumusețarea vieții noastre. Pentru tinerii din Iași, înfrumusețarea orașului și a împrejurimilor lui constituie o preocupare permanentă. Vara, mai în fiecare seară, parcurile orașului oferă o imagine tulburător de frumoasă: mii de muncitori, studenți, elevi, veseli, bine îmbrăcați, se plimbă, se odihnesc, se recrează. Imaginea aceasta o ai și în locurile pitorești din vecinătatea Iașului: la Ciric, la Breazu, la Bucium...

Comitetul orașenesc și organizațiile de bază ale U.T.M. îi mobilizează pe tinerii din Iași la înfrumusețarea orașului lor drag. Am adresat întrebarea: „Ce fac tinerii pentru înfrumusețarea orașului?“ tovarășilor Petru Ștefănescu, prim-secretar al comitetului orașenesc al U.T.M., Dumitru Ciobanu, secretarul comitetului U.T.M. pe centrul universitar, Constantin Nicolau, secretarul comitetului U.T.M. de la atelierul de reparat material rulant „Ilie Pintilie“, Alexandru Nour, secretarul comitetului U.T.M. de la Fabrica de penicilină. Răspunsurile lui Constantin Nicolau și Alexandru Nour talmăceau preocuparea pentru înfrumusețarea locului de muncă. Locul de muncă, întreprinderea, trebuie să aibă permanent un aspect sărbătoresc, să strălucească de curățenie. Așa ești mai vesel, muncești mai cu spor și mai bine. În secțiile atelierelor, Vasile Severincu, Ion Alexa, Ion Bacalu, Constantin Tofan — ca să amintesc doar cîteva dintre băieții cei mai harnici —, tinerii au făcut curățenie ca și ceilalți muncitori, și-au împodobit locul de muncă. În incinta atelierelor au amenajat un parculeț cu

flori. La „Penicilina“, în curtea fabricii, ei au amenajat alei, rondouri cu flori și zone verzi, iar în fața fabricii — un parc, în care au sădit 3 000 de pomi.

Pe urmă au ieșit în oraș, în afara orașului.

Relatăriile primului secretar al comitetului orașenesc al U.T.M. ne bucură nespuse. La Casa tineretului, la Teatrul de vară, la Complexul cultural-sportiv de la Ciric au lucrat voluntar, efectuînd diferite lucrări necalificate, mii de tineri, în rînd cu ceilalți cetățeni. Steagurile roșii ale brigăzilor de muncă patriotică erau zilnic, asemenea unor frumoși trandafiri, pe aceste șanțiere. Aceleași steaguri puteau fi întîlnite zilnic pe Bahlui, ale cărui maluri, pe distanță de cîteva kilometri au fost taluzate, ori în partea de nord a orașului, la Țicău, unde s-a amenajat un parc dendrologic, pe o suprafață de 80 ha. Aci, pentru contribuția adusă, cei peste 1 500 de ucenici ai școlii de meserii și profesionale de construcții, precum și studenții celor 6 institute de învățămînt superior merită cuvinte de laudă.

În momentul cînd sînt scrise aceste rînduri, Iașul este încă înveșmîntat în mantia de un alb imaculat a zăpezii. Soarele și seninul cerului dau o strălucire aparte orașului. Așa e începutul acestei primăveri. Dar în curînd vor reîncepe acțiunile de muncă patriotică specifice anotimpului cald. Planul comitetului orașenesc al U.T.M., privind contribuția, în acest an, a tineretului la înfrumusețarea orașului și a împrejurimilor sale, este bogat. Obiectivele principale propuse? Suprafața parcului dendrologic din Țicău va spori cu 40 ha. Lucrările vor fi efectuate și de tineret, sub îndrumarea tehnică a specialiștilor. Parcul din Copou, în care se găsește teiul marelui Eminescu, va fi dat în seama studenților de la Universitate. La construcția unor obiective industriale — care va începe în acest an —, contribuția tineretului va fi de mare folos. Coastele erodate din preajma orașului vor fi terasate, vor îmbrăca haina minunată a podgoriilor și livezilor înfloritoare. În oraș, pe locul demolărilor care se vor face, își vor înălța silueta emoționantă prin simplitate și eleganță zeci de blocuri de locuințe. La construcțiile noi din Piața Unirii și Copou, din cartierele Codrescu și C.I. Parhon se vor amenaja vaste spații verzi, cu alei mărginite de arbuști decorativi și flori. Tineretul va fi prezent alături de ceilalți oameni ai muncii. Va fi prezent cu hărnicia sa cunoscută, pentru ca fiecare colțisor al orașului și împrejurimilor sale să fie așa cum spune poetul:

„Lumini răsfrînte-n ape și taluzuri,
Odihnițoare, scuaruri, vaste piețe
De statui străjuite și havuzuri
Pe-un fond tăcut de veche frumusețe“

Alături de impunătoarele cartiere de locuințe, de modernele obiective social-culturale date în folosința oamenilor muncii, în orașul Timișoara s-au amenajat în ultimii ani zeci de parcuri și spații verzi, care îi dau un aspect tot mai plăcut, o notă de continuă prosperețime și tinerețe. La această activitate entuziastă de înnoire și înfrumusețare a orașului participă, mobilizați de organizațiile U.T.M., zeci de mii de utemiști și tineri.

— Numai anul trecut, spunea tovarășul N. Ionescu, secretar al Comitetului orașenesc al U.T.M. Timișoara, peste 25 000 de utemiști și tineri au ajutat la amenajarea pe terenurile virane a 4 parcuri noi,

precum și a zeci de spații verzi, la construirea noului ștrand al tineretului, cu o capacitate de peste 10 000 de locuri, au contribuit la efectuarea unor lucrări la noul complex social studențesc, compus din cinci cămine și o cantină, la ridicarea școlii de 8 ani din cartierul nr.2, la întreținerea și repararea unor străzi, la plantări de pomi fructiferi și ornamentali pe marginea șoselelor și la alte lucrări de înfrumusețare a orașului, realizând economii în valoare de aproape 1 000 000 de lei.

— Cum va contribui tineretul anul acesta la acțiunea de înfrumusețare a orașului?

— Pe baza măsurilor stabilite de comitetul orașenesc de partid

și de sfatul popular orașenesc privind gospodărirea și înfrumusețarea orașului, tineretului îi revin sarcini deosebit de importante. Principalele obiective la realizarea cărora tineretul își va aduce contribuția alături de vîrstnici sînt: continuarea muncilor necalificate la unele construcții de seamă din orașul nostru, efectuarea unor lucrări de reparare și curățire a canalului Bega pe o lungime de cca. 5 km, executarea unor lucrări de pavare, asfaltare și modernizare a unor străzi. Vom contribui, de asemenea, la ridicarea noilor blocuri de locuințe de lângă clădirea sfatului popular orașenesc, precum și la amenajarea unui mare parc de cultură și odihnă.

— Cum va fi organizată activitatea patriotică a tineretului în anul 1962 în oraș?

— Pe baza experienței acumulate în anii precedenți, noi vom organiza anul acesta brigăzi de muncă patriotică numai pentru participarea la principalele obiective: construcțiile mai importante, repararea canalului Bega etc. După terminarea acestor lucrări, brigăzile respective își vor înceta activitatea. Firește, o asemenea organizare va fi mult mai eficace. Organizațiile U.T.M. își asumă sarcina de a îngriji cele 33 de parcuri existente în oraș, precum și noile parcuri și spații verzi ce se vor mai crea. Vrem să nu lipsim de la nici o acțiune menită să ajute la înfrumusețarea orașului nostru drag.

În felul acesta sîntem convinși că și prin contribuția tineretului orașul nostru va arăta în curînd ca o adevărată grădină.

ANDREI PĂCURARU

Imagine de la o acțiune de muncă patriotică pentru înfrumusețarea orașului Ploiești

● Printre obiectivele la a căror realizare vor lucra tinerii din Ploiești în primăvara aceasta este și parcul din str. Ion Pop. Zeci de mii de pomi vor sădi aici tinerii, vor face alei, rondouri cu flori. De asemenea, în jurul noilor blocuri elegante care împodobesc orașul lor vor amenaja spații verzi.

Ordinea e bună soră a frumosului (în secția matrițerie a Uzinelor „Electromagnetica”)

MOTTO

„Prin firea sa omul e artist. Pretutindeni el caută, într-un fel sau altul, să introducă în viața sa frumosul”

Maxim GORKI

N

u știu dacă toți cei despre care va fi vorba în cele ce urmează cunosc aceste minunate rinduri ale lui Gorki. Cert e că în viața de toate zilele, inclusiv la locul de muncă, numeroși tineri ca și vîrstnici din întreprinderile patriei noastre sînt prietenii frumosului.

Se potrivesc de minune cuvintele lui Gorki și la locul de muncă al matrițerilor de la Uzinele „Electromagnetica” din București. Aici totul este frumos: hala imensă, luminoasă, cu pereții proaspăt vopsiți, ferestrele mari cu perdele curate, albe, mașinile și bancurile de lucru într-o aliniere perfectă. Și parcă pentru a întregi cuvintele marelui Gorki, sînt fixate pe pereți, din loc în loc, tablouri cu reproduceri alese cu gust din Grigorescu și Luchian, iar la ferestre—asezate cu grijă—flori. Flori dintre cele mai frumoase și mai diverse.

Muncitorii secției îți explică simplu: „Aplicăm inițiativa tinerilor de la Uzinele «Tudor Vladimirescu»“. Ei înțeleg prin aceasta organizare, disciplină, un loc de muncă curat, atitudine civilizată în producție. Înțeleg în sensul cel mai adînc că organizarea și frumosul constituie rezerve importante ale muncii fiecărui.

Poate și pentru aceasta frumosul a fost privit de tineri într-o legătură strînsă cu nevoile producției, cu utilul. Tocmai asemenea lucruri le-au discutat tinerii de la matrițerie într-o consfătuire ținută cu cîteva luni în urmă. Cînd s-a propus, de pildă, ca bancurile de lucru să fie acoperite cu material plastic, unii tineri spuneau: „Va fi minunat, bancurile vor căpăta un aspect cît mai frumos!”. Dar alții completau, nu fără dreptate: „Se va păstra însă și curățenia mai bine, se va reduce zgomotul. Și asta face parte tot din frumos”.

Cu ochiul gospodarului, tinerii contribuie alături de vîrstnici la buna organizare a producției.

— La noi, ne spunea, de exemplu, secretarul organizației U.T.M. de la secția a II-a mecanică a Uzinelor „Tudor Vladimirescu”, toți tinerii respectă cu precizie de ceasornic următoarele:

PRIETENII FRUMOSULUI

× în fiecare zi, după terminarea lucrului, se șterg și se ung mașinile pe la toate „încheieturile“.

× la sfârșitul săptămânii e știut: curățenie generală. Mașinile se spală cu petrol, iar dulapurile de scule trebuie „să fie oglindă“.

× o dată pe săptămână, la nevoie și de două ori, se trasează cu var căile de acces, se șterg și se spală geamurile.

Prin întreaga sa muncă politică-educativă, organizația U.T.M. s-a străduit ca aceste deprinderi gospodărești să intre în obișnuința de zi cu zi a fiecărui tînăr. Și acum dacă un om din colectivul lui Nicolae Tudor, să zicem, neglijează într-o zi să-și aranjeze sculele în dulap, ceilalți tovarăși de muncă i le aranjează discret. Dar nu uită să-i lase și un bilețel printre scule: „Dacă se mai întîmplă o dată, să nu te mire o caricatură la gazeta postului utemist de control“. Și Matei Marin, care obișnuia să-și lase mașina murdară, Ilie Gheorghe, care nu-și organiza bine locul de muncă, au fost ajutați să se îndrepte, știu astăzi bine că postul utemist de control nu-i trece cu vederea pe cei care nu iubesc și nu aplică în muncă regulile frumosului.

Tinerii — și sînt cu miile — care aplică inițiativa de la Uzinele „Tudor Vladimirescu“ știu că de frumos ține și felul în care ești îmbrăcat în timpul producției, aspectul veșmintelor muncitorului care lucrează în întreprinderile noastre socialiste. Cu cine să exemplificăm acest fapt? Să arătăm, de pildă, că strungării din echipa lui Dumitru Băjenaru de la Fabrica de rulmenți din Birlad au luat hotărîrea să vină toți la lucru în salopete curate și cămăși călcate, să poarte băști pe cap. Ei fac aceasta cu sentimentul necesității unei ținute cît mai îngrijite, cu convingerea fermă că estetica la locul de muncă este un factor important în obținerea unei mari productivități, un stimulent în îndeplinirea sarcinilor de producție.

— Estetica în producție, ne spunea Constantin Vasiliu de la serviciul de protecția muncii, a devenit o preocupare generală în întreprinderea noastră.

Și din cele spuse parcă și vedem în fața ochilor tabloul secției strungărie peste puțin timp: conductele care alimentează mașinile cu curent electric vor fi vopsite în albastru, alte tubulaturi de pe pereți vor căpăta aceeași culoare. Un vernil plăcut ochiului va acoperi ca o pojghiță mașinile-unelte. Agregatele de la tratamentul termic vor fi vopsite cu bronz alb, în timp ce soclurile pereților și stîlpii de susținere vor fi albastru deschis. Și, închipuiți-vă, în hală, peste tot, se va revărsa din zecile de tuburi fluorescente, peste bogăția de culori, o lumină ca ziua.

Inițiativa tinerilor de la Uzina „Tudor Vladimirescu“ presupune pe lîngă toate cele amintite și o

atitudine civilizată în producție, comportare cuviincioasă față de muncitorii vîrstnici, față de maeștri și ingineri etc., adică traducerea în viață a unor principii morale în spiritul cărora îi educă organizația U.T.M. pe membrii săi. Și sînt mii și mii de tineri care, tocmai în dinamica aplicării inițiativei, datorită unei răbdătoare și chibzuite munci a organizațiilor U.T.M., sub conducerea organizațiilor de partid, au dobîndit o atitudine morală nouă, înaintată.

Am văzut, de exemplu, cu cîtva timp în urmă, deasupra locului de muncă al unui tînăr de la strungăria ușoară a secției

meccanice de la Uzinele „Electroputere“ — Craiova, cîteva cuvinte scrise pe o bucată de carton: „Nu urmați exemplul lui X, care nu ascultă indicațiile maistrului, are o comportare necivilizată pe locul de muncă, o atitudine morală înapoiată“. Apoi, într-o convorbire cu secretarul organizației U.T.M., tovarășul Ion Ursu, acesta ne-a povestit unele lucruri privind și atitudinea altor doi tineri.

— Dar, a adăugat Ion Ursu, acestea s-au întîmplat în trecut. Acum nici nu-i mai recunoști. De unde înainte nu țineau seamă de sfaturile celor mai vîrstnici, se purtau necuviincios cu tova-

rășii de muncă, acum au o comportare tovarășească, sînt buni gospodari. Acest lucru îl urmărim și cu X și sîntem siguri că rezultatele nu vor întîrzia să se arate.

E firesc, a continuat secretarul. Opinia colectivului, a celor în mijlocul cărora muncești, nu tolerează rămășițele moralei vechi, atitudinile înapoiate și puținii tineri care le mai plătesc tribut nu sînt lăsați singuri. Sînt ajutați cu răbdare și perseverență să pășească în rînd cu noi toți. Așa ne învață partidul. Este o lege a societății noastre noi, socialiste.

B. MOSCU

Grijă pentru florile de lîngă bancul de lucru

RDA

Junge Welt

ORGAN DES ZENTRALRATS DER FREIEN DEUTSCHEN JUGEND

VIZITA TINERILOR DE PE MALURILE VLTAVEI

Tinerii și tinerele care, la invitația Școlii superioare „Wilhelm Pieck”, au vizitat Republica Democrată Germană, petrecând aici patru zile, purtau aceleași cămăși albastre ca și membrii uniunii tineretului nostru — Tineretul Liber German. Ei veneau din frumosul oraș de pe malurile Vltavei. Totuși nu a fost greu să-i recunoști. În locul insignei Tineretului Liber German ei purtau insigna organizației de tineret din Cehoslovacia. Totuși, în ultima zi a vizitei lor ar fi fost riscant să te iei după insigne, căci prietenii noștri cehoslovaci le purtau de acum pe ale noastre, în timp ce noi le purtam pe ale lor. Și ne-am înțeles toată vremea cât se poate de bine, chiar dacă uneori nu aveam interpreți.

Vorbeam despre evenimentele de la 13 august 1961. Eram cu toții de acord că dușmanii Republicii Democratice Germane, care sînt și ai Republicii Socialiste Cehoslovace, dacă ar fi vrut să spargă bariera pe care noi am ridicat-o pentru a ne apăra de fasciști, riscău să-și rupă capul. „Asta a fost o treabă bună” — spunea Vladimir Kliner, tânăr inginer din Praga. Întovărit de ceilalți 160 de prieteni ai noștri, el s-a putut convinge la fața locului, în apropierea Porții Brandenburg, că bariera antifascistă de apărare a capitalei R.D. Germane este cât se poate de solidă. Aici, invitaților noștri li s-au oferit mici daruri, care

le vor aminti de clipele plăcute petrecute alături de grăniceri: șepci, insigne „Voluntar pentru apărarea patriei socialiste”. Însă ei duc cu dînșii și altceva: ferma convingere că frontierele R.D. Germane sînt bine păzite de soldați vigilenți, tineri conștienți, credincioși cauzei construirii socialismului.

Aceeași convingere au putut-o căpăta oaspeții și la Eisenhüttenstadt. E adevărat că aici, pe platforma furnalelor înalte, trebuie să strigi tare ca să te faci auzit, însă prietenii noștri cehoslovaci au înțeles totuși cât se poate de bine cuvintele lui Helmut Gummich, șeful furnalului înalt nr. 4 și secretar al organizației Tineretului Liber German din Frankfurt pe Oder, care le-a vorbit despre munca entuziasată a tinerilor furnaliști. Prietenii noștri și-au întâlnit de altfel aici și compatrioți, muncitori cehoslovaci, care contribuie la schimbarea fizionomiei tinărilor oraș socialist — ei lucrează la montarea unei mari întreprinderi în R.D. Germană.

Prietenii cehoslovaci au dorit să cunoască din experiența organizației noastre în ce privește activitatea în rîndul tinerilor muncitori, s-au interesat de realizările acestora, de propunerile lor pentru îmbunătățirea randamentului mașinilor și creșterea productivității muncii. Ei s-au informat, de asemenea, în legătură cu organizarea timpului liber al

tinerilor, despre ocupațiile lor în orele de după muncă. Cum e obiceiul între prieteni buni, membrii organizației Tineretului Liber German din combinatul siderurgic au vorbit atît despre succesele lor, cît și despre unele greutăți pe care le mai întâmpină. A fost un bun schimb de experiență.

Oaspeții și gazdele au

vizitat împreună monumentul comemorativ și muzeul construit la Sachsenhausen și au evocat laolaltă ororile trecutului. Spontan, cu un gest din inimă, ne-am strîns acolo mîinile. Nimeni nu a pronunțat nici un cuvînt. Ne-am înțeles în tăcere. Sîntem prieteni și tovarăși de luptă pentru totdeauna.

oricine putea trece fără controlul pașaportului și al vamei cu devize și diferite mărfuri, inclusiv documente de serviciu ale Agenției centrale de investigații din S.U.A. Și, după cum oricine știe, această agenție de spionaj nu se mulțumea să dea documente fără însemnătate sau să stea cu brațele încrucișate atunci cînd, din ordinele ei, au fost răsturnate guvernele în Guatemala, Iran, Laos sau cînd carele de asalt ale S.U.A. au fost debarcate în Cuba.

În Berlinul democrat au fost adoptate măsuri de securitate care nu sînt ușor de înțeles de către toți suedezi. Ei ar fi înțeles poate mai bine și aprobat asemenea măsuri acum 20 de ani, cînd armatele SS și Wehrmachtului erau în jurul nostru — în Norvegia, în Finlanda și în Danemarca. Dar n-a fost oare prea tîrziu?

Mulți oameni — însă în mod sigur nu toată lumea — au uitat anii 1944 — 1945. După ce fascismul a asasinat prin gazare, tortură, foamete, bombardamente între 40 și 50 de milioane de oameni și după ce a devastat o mare parte a Europei centrale și răsăritene, puterile învingătoare se declaraseră de acord să înscrie în acordurile de la Potsdam necesitatea demilitarizării și denazificării Germaniei, condiții necesare pentru pace și securitate în lumea viitorului. Aceste acorduri nu au fost realizate în Germania occidentală. Astăzi, doi foști generali, dintre colaboratorii cei mai apropiați ai lui Hitler — Heusinger și Speidel —, dețin funcții de comandă în N.A.T.O. Fantomele hideoase din 1919 și 1939 sînt acum pe cale să-și curețe cizmele pentru noi marșuri. Acesta este un coșmar care ne amenință pe noi toți.

Clarté

TINERETUL SUEDEZ ȘI PROBLEMA GERMANĂ

Strindberg, un mare scriitor suedez, credea că „tratamentul neomenos aplicat creștinilor” în Turcia ar fi constituit un motiv de război timp de vreo cincizeci de ani. În jumătatea de secol ce a urmat morții lui Strindberg, „eliberarea germanilor oprimați” din Polonia, Cehoslovacia, Dantzig, Sönderjylland, regiunea Volgăi, Tirolul de sud și din alte părți ale Europei, a fost formula care a constituit motivul de agresiune invocat de imperialismul german în cele două războaie mondiale.

Se poate spune acum că întreaga campanie sentimentală lansată vara și toamna trecută în așa-zisa favoare a germanilor răsăriteni constituie o nouă manifestare de acest fel — și pe care au reușit să o declanșeze de data aceasta capitalul vest-german, militaristii și experții lor în ce privește camerele de gazare. Cel puțin, corespondentul radioului suedez la Berlin, Sune Karlsson, și trimisul revistei cooperatiste, Vi Erik Nyblom, ar avea șanse să primească de la Globke,

Werner Dankwarth și de la alții adevărate premii pentru contribuția lor la propaganda de război vest-germană. Poate fi aceasta indiferent tineretului suedez?

La 13 august a fost instituit controlul la frontiera dintre Berlinul răsăritean și Berlinul occidental. Unii ziariști suedezi, care se lasă în liniște controlați de vameșii norvegieni pentru a se verifica dacă nu au un kilogram de margarină în plus în bagajele lor sau o sticlă de coniac mai mult decît e permis, simțeau cum le sare țandăra în fața controlului de la Berlin. Oameni care acceptă să-și dea amprentele digitale și extrase de cazier judiciar pentru a putea face o călătorie în Statele Unite au făcut tapaj atunci cînd un grănicer din Germania democrată cerea să vadă documentele persoanelor care doresc să treacă granița. Și autoritățile din Republica Democrată Germană să fie singurele din lume care să neglijeze paza frontierelor lor? Înainte de 13 august

L'avant garde

SFÎRȘIT
DE SĂPTĂMÎNĂ
PRINTRE
TINERII
MUNCITORI
DIN
ST. NAZAIRE

La Saint-Nazaire, sediul organizației locale a tineretului comunist este o casă cu ușile larg deschise, unde gazdele nu se mulțumesc numai să te primească bine când le-ai trecut pragul. Diferite acțiuni, cum ar fi semnarea apelului împotriva crimelor fascistilor din O.A.S. sau excursiile de sfârșit de săptămână (ca aceasta la care iau parte acum, prilej de întîlniri și discuții între tineri și de petrecere a timpului împreună în mod util) explică și numeroasele adeziuni primite de organizație în ultimele două sau trei luni.

Am discutat cu cîteva dintre băieții care și-au prezentat adeziunea acum o lună. Fiecare dintre ei a găsit ceva care îl interesează în activitatea, în acțiunile organizației, care corespunde dorințelor lui.

Jacky Rannou, un ucenic lăcătuș foarte tânăr, spunea:

— Eu sînt pentru pace în Algeria, pentru un guvern drept, pentru ca viața să fie mai puțin scumpă și lefurile mai bune.

Călătoria noastră a constituit, de asemenea, un prilej de clarificare a ideilor.

— Noi n-am cunoscut războiul, însă aici ni se arată ce a putut însemna el. Deci trebuie să facem ceva ca să-l evităm. Comunismul înseamnă înălțurarea tuturor rellelor care există pe pămînt și de aceea eu vreau să fiu comunist.

Roland Kergozien are 18 ani. E strungar pe șantierul de pe coasta Atlanticului și s-a întors tocmai dintr-o călătorie în U.R.S.S.:

— În Franța mi se spune că sînt prea tînăr ca să fac politică, dar pe de altă parte nu sînt prea tînăr ca să fiu chemat sub arme. Aici în Franța nu ai dreptul la vot înainte de 21 de ani, dar ai dreptul să ucizi. Pentru mine tineretul comunist reprezintă mijlocul de a spune NU la toate acestea.

Raymond, conducătorul organizației din Saint-Nazaire, ca să-mi exemplifice atitudinea tinerilor din organizație, mi-a povestit:

— La colegiul tehnic învață un tînăr care și-a dat adeziunea acum două luni. Cînd a aflat de manifestația celor 20 000 de parizieni împotriva O.A.S. și pentru pace în Algeria, el s-a ridicat în clasa sa și a luat cuvîntul să explice ce s-a întîmplat.

...Cînd am plecat din Saint-Nazaire ploua torențial. Prin fereastra trenului mai vedeam turnurile șantierului, mai fantomate prin ceața nopții. Totul părea neînsuflețit.

Însă în cîteva ceasuri viața avea să reînceapă. Sute de tineri ca Roland, Raymond sau Rannou aveau să se trezească ca să înceapă o nouă săptămînă de lucru, ca să-și vîndă patronilor inteligența și curajul.

Dar acești tineri știu să-și spună răsplată părerea. Îl vedeam parcă pe Roland explicîndu-le colegilor săi de atelier ce a văzut în U.R.S.S. și cum arată fericirea în această țară, pe Raymond cu apelul în miini strîngînd semnături, pentru ca și la Saint-Nazaire să se manifeste energic împotriva O.A.S. și pentru pacea în Algeria. Îl auzeam pe Rannou rîzînd de o glumă bună, dar îi auzeam și vocea minioasă

condamnînd pe patronii care au aruncat 600 de muncitori în stradă după ce și-au umplut casele de bani.

Și îi mai vedeam pe mulți alții pe care nu i-am mai numit aici pentru că sînt prea mulți, dar care scot din buzunare revista „L'Avant Garde” pentru a o trece tovarășului de alături.

Toți aceștia sînt tineri prin care generația nouă a Franței ia parte la lupta pentru apărarea vieții și viitorului său...

EL PUEBLO

OFENSIVA YANKEE
ÎN UNIVERSITĂȚI

Ambasada S.U.A. a cerut conducerii Universității din Caracas autorizația ca 30 de „studenți” nord-americani să participe ca audienți la cursurile Facultății de litere, precum și adresa și numerele de telefon ale unor studenți venezuelieni pentru a-i pune în contact cu „studenții” americani.

Această cerere, căreia autoritățile i-au răspuns pozitiv, se încadrează în planurile programului lui Kennedy denumit „alianța pentru progres”, precum și ale așa-numitelor „corpuri ale păcii”. Guvernării S.U.A. caută să asigure pentru cetățeni americani pătrunderea în universitățile Americii Latine în scopurile propagandei imperialiste. Nu e vorba, așadar, de dorința unor studenți nord-americani de a urma cursurile universităților noastre, lucru care ar fi bun și de admirat și

care s-a mai întîmplat în trecut, ci de grupuri pregătite și plătite de imperialiști pentru a-și intensifica ofensiva, pentru a influența cultura și activitatea tineretului venezuelian. „Corpurile păcii” sînt alcătuite din mercenari în serviciul unor interese contrare celor ale poporului nostru; scopul lor este să adîncească dependența Venezuelei de imperialismul nord-american.

Acordînd burse „studenților” americani de acest fel, conducerea universității noastre a adoptat o atitudine bizară. Pe de o parte, studenților venezuelieni li se refuză asemenea burse sau li se acordă doar cu mare zgîrcenie — cum a fost, de pildă, cazul cu unii studenți de la medicină — și, pe de altă parte, aceleași cercuri se arată generoase și binevoitoare în fața cererilor ambasadorului

american, cunoscut dușman al Venezuelei și poporului său.

Nu e nimic nou și de mirare în ce privește sosirea acestui nou grup de mercenari și scopurile nemărturisite pe care le urmăresc prin înscrierea în universitatea capitalei noastre dacă ne gîndim la atitudinea adoptată de autoritățile noastre și în alte cazuri. Pe de altă parte însă, aceste autorități se opun la cel mai mic act de bunăvoință față de studenții care sînt adevărați prieteni ai cauzei poporului nostru. Acum cîteva luni, de pildă, o delegație a Federației universitare din Cuba care era invitată la congresul studenților din țara noastră nu a primit nici măcar dreptul de a intra în Venezuela. Membrii acestei delegații au fost arestați la aeroport și reținuți în subsolurile poliției secrete din Caracas pînă la trimiterea lor cu forța înapoi în Cuba.

Nici alți studenți nu au primit viza de intrare în țară, mai ales studenți din țări socialiste.

Culmea: acum cîtva timp, trei studenți din Porto Rico, în drum spre Brazilia, nu au primit viza de tranzit prin Venezuela. Astfel, în momentul în care guvernul refuză intrarea în țară a reprezentanților unor organizații prietene, el dorește, în schimb, să favorizeze amestecul imperialiștilor în universitatea noastră.

Tinerii democrați din Venezuela sînt hotărîți să ceară cu energie Consiliului universitar expulzarea agenților mercenari ai imperialismului, și, dacă acest lucru nu va fi obținut, organizațiile de studenți vor studia posibilitatea boicotării lor în perioada pe care urmează să o petreacă în Venezuela.

Raid... muzical

Magnetofonul este larg folosit de „prieteni muzicii“

Printre documentele din sălile Muzeului „George Enescu“ este unul deosebit de semnificativ: o hartă a țării ce consemnează zecile de localități din România, de la Sighet la Giurgiu, pe care marele muzician le-a cutreierat în dorința de a aprinde flacăra muzicii în inimile oamenilor simpli.

Deși chemat să concerteze în marile săli de concert ale lumii, Enescu prefera adeseori să se dedice cu dragoste educației muzicale a oamenilor muncii din mici orașe ale țării sale iubite. Dar într-o vreme în care milioane de oameni erau covârșiți de grija zilei de mâine, în vremea când statul burghezomșieresc n-avea nici un fel de preocupări pentru ridicarea nivelului de cultură al poporului, strădaniile lui Enescu, oricât de insistente erau elb, nu puteau decât să aibă minime rezultate.

Masele largi ale poporului, masele largi ale tinerilor rămâneau departe de comorile muzicii, erau lipsite de mari frumuseți spirituale.

Visurile lui Enescu s-au realizat, au prins rădăcini adânci în anii noștri. Alături de celelalte arte, muzica a devenit un bun al maselor. Zeci de filarmonici, teatre muzicale, formații artistice de amatori contribuie din plin la educația maselor, la ridicarea nivelului lor de cultură. Un avânt deosebit l-au luat și manifestările muzicale organizate direct în întreprinderi și instituții. Organizațiile U.T.M., alături de alte foruri, inițiază sau sprijină numeroase forme pentru cultivarea dragostei față de minu-

nata artă a sunetelor în rîndul tineretului. Printre acestea amintim: cercuri de „prieteni ai muzicii“, concerte-lecții etc. Am căutat să surprindem pentru cititorii noștri câteva asemenea manifestări pe care vi le redăm cu ajutorul unui raid... muzical.

Pe meleagurile Prahovei

La Școala profesională din Cîmpina, acolo unde se pregătesc viitorii petroliști ai țării, au sosit oaspeți dragi: baritonul Dan Iordăchescu și membrii orchestrei simfonice a Filarmonicii ploieștene.

Aici, într-o sală de concert improvizată, părăsind pentru câteva ore laboratoarele și atelierile de practică, viitorii petroliști au sorbit cu nesaț frumusețea melodiilor din ariile interpretate de un tânăr muzician care a dobîndit laurii unor mari concursuri internaționale: la Varșovia, Berlin, Salzburg, Geneva, București. „Serenada“ lui Schubert, arii din operele „Nunta lui Figaro“ de Mozart și „Othello“ de Verdi sînt răsplătite cu vii aplauze. Simfonia a IV-a de Beethoven, uvertura „Rosamunda“ de Schubert, cîntate de filarmonica ploieșteană, au completat un minunat program muzical.

Spectatorii s-au despărțit cu greu de muzicieni. Dar aceștia au promis că vor mai reveni în mijlocul noilor prieteni.

Filarmonica ploieșteană dă deseori asemenea concerte simfonice populare care sînt mult îndrăgite de tineri. De un deosebit succes s-a bucurat, de pildă, concertul de la Fabrica „Dorobanțul“ din Ploiești.

Sute de tineri muncitori au ascultat un program care cuprindea, printre altele, Poemul simfonic „Vltava“ de Smetana, două dansuri din baletul „Gayaneh“ de Hacıaturian. Un larg răsunset trezesc, de asemenea, în rîndurile tinerilor concerte de la sediul Filarmonicii pentru elevii școlilor din Ploiești, concertul-lecție despre genurile muzicii organizat la Clubul trustului regional de construcții, concertul de muzică de cameră de la Școala profesională din Breaza etc.

Pentru a fi cit mai folositoare tinerilor care vor să pătrundă cit mai adînc frumusețile muzicii, fiecare dintre aceste manifestări sînt precedate de o substanțială și atractivă prezentare muzicologică făcută de obicei de Theodor Drăgulescu, secretarul muzical al Filarmonicii.

„Muzica de-a lungul veacurilor“ în școală

Printre multiplele acțiuni educative organizate în anul acesta de Filarmonica bucureșteană, un loc deosebit îl ocupă, desigur, ciclul de concerte „Muzica de-a lungul veacurilor“, menit să prezinte iubitorilor muzicii (o parte din acest ciclu este special organizat pentru elevii și studenții din capitală) marile etape ale dezvoltării muzicii, caracteristicile creației unora dintre marii compozitori ai lumii. Fiecare dintre concerte-lecții, la care își aduc contribuția soliști de frunte ai Filarmonicii, este precedat de un scurt cuvînt introductiv, menit să prezinte ascultătorilor coordonatele vieții și creației compozitorului prezentat.

La cererea utemiștilor de la Școala medie nr. 22 „Gh. Lazăr“ din capitală, Filarmonica a inițiat un asemenea ciclu de concerte și la sediul școlii. Concertele au loc la fiecare două săptămîni, încheindu-se la 11 mai, după ce vor fi prezentate elevilor lucrări de Haydn, Mozart, Beethoven, Schumann, Chopin și Enescu.

La Casa de cultură a studenților din capitală

Mult îndrăgită de studenții institutelor de învățămînt superior din capitală a devenit suita de concerte, inițiată în acest an universitar, dedicată marilor reprezentanți ai istoriei muzicii. Prezentate de muzicologul George Bălan, lector la catedra de estetică a Conservatorului „Ciprian Porumbescu“, concertecele au menirea să-i facă pe studenți să înțeleagă mesajul de idei cuprins într-unele dintre marile opere muzicale. Studenții au ascultat pînă în prezent o serie de prelegeri despre Mozart, Schubert, Ceikovski, Mahler, Bartok, Enescu.

Interesant este faptul că aceste manifestări sînt exemplificate nu numai cu ajutorul discurilor, ci și cu sprijinul unora dintre studenții conservatorului bucureștean. La un recent „Concert Bartok“ și-au dat concursul violonistul Al. Todicescu și pianistul Nicolae Brînduș. Audiade de un mare număr de studenți, aceste manifestări contribuie din plin la ridicarea nivelului lor de cultură generală, la educația estetică a viitorilor specialiști ai țării.

Cea mai tînără orchestră semisimfonică de amatori

Este instructiv și plăcut să petreci cîteva dintre orele libere ale unei săptămîni ascultînd muzică, dar ce mari sînt bucuriile cînd reușești să cînti într-o orchestră, cînd poți tu însuși descifra comorile cuprinse în desenul portativeilor!

Din această dorință a tinerilor și vîrstnicilor învățători și profesori, mulți dintre ei utemiști, ai școlilor din raionul Tudor Vladimirescu s-a născut una dintre cele mai noi formații artistice de amatori: orchestra semisimfonică a cadrelor didactice din raionul Tudor Vladimirescu.

De curînd a avut loc „premierea“ orchestrei. Concertul pentru flaut și orchestră de Haase, Concertul grosso op. 7 nr. 8 de Corelli, Serenadă de Augustin Bena, selecțiuni din opera „Faust“ de Gounod, — iată cîteva dintre piesele interpretate în cadrul acestei manifestări. După cum vedeți, un program dificil și pentru o orchestră profesionistă. Dorința, pasiunea de a face muzică au izbîndit însă peste orice dificultăți. Dificilul examen susținut în fața publicului a fost trecut cu succes. Dragostea cu care spectatorii au întîmpinat concertul orchestrei constituie cea mai bună răsplătă a acestui bun început.

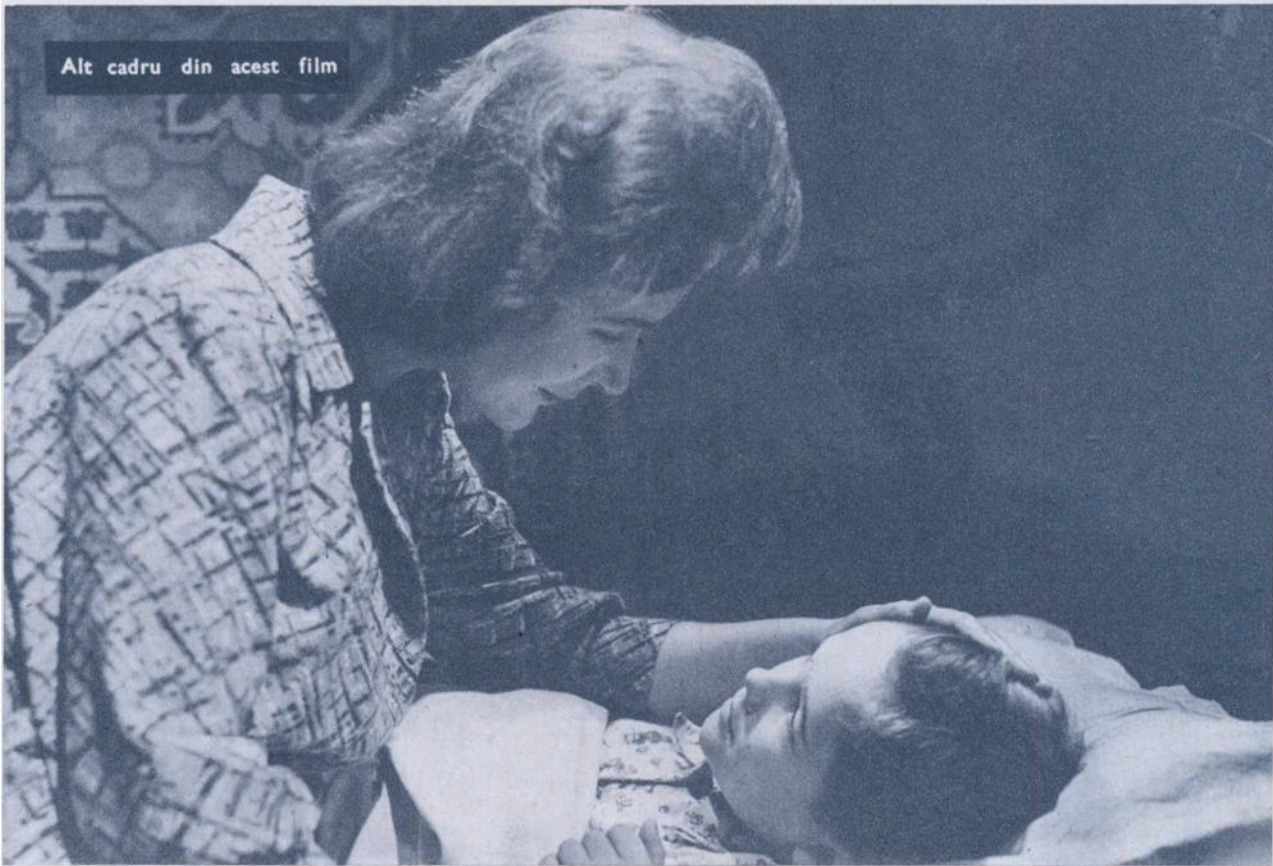
O inițiativă lăudabilă

În sfîrșit, nu putem încheia acest succint raid muzical fără a vorbi despre interesanta adunare generală a organizației U.T.M. de la Comitetul de Stat al Apelor. Cerînd sprijinul secției de muzicologie a Uniunii Compozitorilor, tinerii de aici au organizat acum cîteva zile, la sfîrșitul unei adunări generale cu o ordine de zi asemănătoare, o audiție pe benzi de magnetofon cu subiectul „Chipuri de eroi în muzică“. Zeci de tineri au audiat fragmente din creația muzicală universală și romînească care i-au ajutat să înțeleagă modul în care viața și lupta unor însemnate figuri în slujba progresului omenirii au fost oglîndite prin mijlocirea artei sunetelor.

I. SAVA

Cadru din filmul „Puștiul”

Alt cadru din acest film

Puștiul

Ultima premieră a Studioului „București” dezbate o problemă de etică. Care este cea mai justă cale de urmat pentru un părinte al cărui copil suferă de o boală serioasă: să-l facă treptat, treptat să renunțe la toate plăcerile care fac farmecul copilăriei pentru a-i cruța sănătatea sau să încerce soluția cea mai radicală, supunându-l la o grea intervenție chirurgicală? În fața unei asemenea alternative se găsește în film și mama celor doi frați — Dan și Sandu Pop. Nimic nu pare la început să le tulbure copilăria fericită. Îi vedem jucându-se voioși, bucurându-se de viață, sub atenta supraveghere a mamei, a învățătoarei.

În prima parte a filmului, aparatul de filmat face un fel de expunere a cadrului în care se va desfășura acțiunea: luminoasa clădire a școlii în care învață Dan, cartierul nou de blocuri cu multă vegetație în jur, noile construcții care se ridică, unde curiozitatea firească a copiilor găsește mereu ceva interesant de cercetat etc.

Când am intrat în miezul propriuzis al conflictului din conștiința mamei (interpretată cu multă

sensibilitate și căldură de actrița Corina Constantinescu), avem de acum constituit „dosarul” argumentelor împotriva soluției de a-l lipsi pe Dan de toate bucuriile vieții care-l înconjură.

Dar cele pentru expunerea copilului unei serioase încercări? Acestea ne sînt demonstrate prin atenția cu care medicii se ocupă de boala de inimă a copilului, prin sprijinul moral pe care-l dau și ei mamei pentru a dobîndi curajul necesar unei soluții radicale, prin grija și atenția cu care cei din jur (caracteristice relațiilor de tip nou, socialiste, dintre oameni în țara noastră) îi înconjură pe eroi. „Voi sta tot timpul în umbra copilului meu ca să-l feresc de

orice efort, îl voi veghea permanent” — spune mama, încercînd să-l scape pe Dan de riscurile operației. „Dar de copilărie nu-l puteți feri... Îl veți schilodi sufletește” — răspund medicii. Și viața dovedește că au avut dreptate. Să oprești copilul să alerge, să zburde, să participe la întreceri și jocuri specifice vârstei, să rămînă în ultimă instanță singur nu înseamnă vindecarea lui. Dimpotrivă.

Și operația a reușit. Mama n-a greșit încredinșînd copilul medicilor plini de răspundere față de sănătatea „prețiosului capital” pe care statul li-l încredințează pentru a-l îngriji. Aceștia au astăzi la dispoziție, din ce în ce mai din plin, tot ce este necesar pentru a o face în bune condiții.

Trebuie remarcată strădania realizatorilor filmului (scenariu: Eva Sirbu și Ecaterina Farkas; regia: Elisabeta Bostan; operator: Jean Pierre Lazar) de a pătrunde psihologia copiilor noștri, inteligenți, inventivi, vioi, cu preocupări multilaterale. Emoționează gestul micuțului Dan, care — drept mulțumire pentru că l-a vindecat — întinde medicului o insignă de pionier la care băiatul ținea foarte mult. Chipurile foarte atrăgătoare ale copiilor sînt — fiecare în felul său — tipice pentru cei mai tineri cetățeni ai țării noastre (Dan — Gheorghe Rejan, Nelu — Gh. Subovici, Sandu — Ștefan Berenghi). „Puștiul” este un film care se vizionează cu plăcere.

S. VOINESCU

ncă un teatru a luat ființă, un teatru nou cu un profil la fel de nou, un teatru destinat spectatorilor din satele regiunii București. Satele acestea, în care în urmă cu ani a ști carte era o raritate, satele acestea care o dată cu colectivizarea trăiesc o viață nouă, se vor

bucura de acum înainte de un teatru al lor. În lumina reflectoarelor vor răsună pe scenele sătești replicile eroilor pieselor care oglindesc viața de azi, cele ale personajelor marelui teatru clasic, însuflețindu-i pe spectatori, făcându-i să muncească cu și mai mult elan pentru înflorirea gospodăriilor colective. Și astfel, acolo unde domnea altădată întunericul arta teatrului va răspîndi și mai multă lumină.

Noul teatru și-a început cu hărnicie activitatea și, deși este de curînd înființat, a ajuns la a treia premieră. Începutul a fost făcut cu o capodoperă a dramaturgiei clasice sovietice: „Trenul blindat“ de Vs. Ivanov, în regia lui Vlad Mugur. Autobuzele teatrului au colindat localități ale regiunii București, autobuze cu țărani colectivști au venit spre scenele unde poposise teatrul, și astfel s-a realizat pentru prima oară acea nobilă fuziune între noul teatru și noul său public. Și cît de semnificativ a sunat replica lui Verșinin: „Ei, dați-i drumul, țărani, către cetate. Să iei tu, sărăcime, toate cetățile de pe pămînt...“ Țăranii noștri, îndrumați de partid, au luat cu asalt, alături de clasa muncitoare, cetățile lumii vechi și acum merg cu pași repezi spre fericire.

De curînd, Teatrul regional București a mai prezentat două premiere: un spectacol Alecsandri ce cuprinde „Iașii-n carnaval“ și „Millo director“. Cea de-a doua este o piesă inspirată din viața de azi a satului colectivizat, piesă de debut a talentatului reporter Gheorghe Vlad. Cu aceste spectacole teatrul a făcut o demonstrație de însușire a metodei

TEATRUL NOU *Spectatori noi*

Scenă din spectacolul cu piesa „Trenul blindat“ de Vs. Ivanov

biruitoare a realismului socialist, realizînd o întrecere sănătoasă a mai multor stiluri în cadrul aceleiași viziuni generale, contemporane. De pildă, regizorul Dinu Cernescu a făurit un spectacol Alecsandri plin de îndrăzneală și inedit, un spectacol care găsește virtuți noi textului clasic, relevînd o atitudine puternic actuală. Cu o deosebită forță este scos la iveală filonul satiric al lui Alecsandri în lupta cu reprezentanții claselor exploatoare, cu putere sînt reliefate asemenea sentimente ca dragostea de popor, patriotismul.

Dacă despre spectacolul lui Dinu Cernescu putem spune că este educativ, antrenant, plin de un umor popular de bună calitate, aceleași calități le găsim și în spectacolul tînarului, dar reputatului regizor Mihai Dimiu, care a montat „Îndrăzneala“ lui Gheorghe Vlad. Ceea ce impresionează deosebit la punerea în scenă a lui Mihai Dimiu este profunda autenticitate cu care este dezvoltat fondul de idei al piesei, vie pledoarie pentru dezvoltarea economică a gospodăriei colective. Autenticitate atît în vorbirea colorată, oltenească a eroilor, cît și în cele mai mici gesturi ale oamenilor din respectului mediu, care a fost atent studiat. Regizorul a reușit mai ales prin aceea că a axat dezbaterea piesei pe bătălia biruitoare dată de elementele înaintate din gospodăria colectivă, cum sînt Lisandru, Păun Ciocăltău, Mitu, Nate și alții, pentru rentabilitatea gospodăriei, pentru întărirea ei economică-organizatorică. Iată deci un spectacol ce va avea un ecou deosebit în rîndul spectatorilor, dată fiind actualitatea lui. Un asemenea spectacol convingător va avea cu siguranță eficiență în conștiința spectatorilor. Eficiența va fi cel mai mare succes pe care și-l doresc actorii, regizorii și toți cei care lucrează în noul edificiu de cultură — Teatrul regional București.

B. DUMITRESCU

Scenă din spectacolul cu piesa „Îndrăzneala“ de Gh. Vlad

TRASEE TURISTICE

Străbătută de numeroase și pitorești trasee turistice, regiunea Argeș este tot mai des vizitată de excursioniști din țară și de peste hotare. Iată, mai jos, câteva din punctele turistice argeșene.

VALEA OLTULUI

Dincolo de Râmnicu Vilcea, pe șoseaua ce duce spre Sibiu, se află stațiunea Călimănești-Căciulata, așezată într-unul din cele mai frumoase locuri din regiunea subcarpatică, în imediata vecinătate a munților Coziei. Dar aceste locuri nu-s atractive doar prin renumele și binefacerea apelor minerale sulfuroase și clorosodice, ci și prin natura inconjurătoare a întregului drum ce leagă Râmnicu Vilcea de Sibiu.

Lucrările de înfrumusețare efectuate în ultima vreme au făcut ca șoseaua ce însoțește cursul Oltului să aibă un trafic turistic și mai mare.

De la Călimănești, cât și de la stația C.F.R. Turnu, amatorii de ascensiuni pot pătrunde pînă către inima masivului Coziei. Din ambele locuri arătate se poate ajunge, de pildă, în aproximativ două ore, la un loc foarte pitoresc, pe o platformă întinsă de stîncă. De aci, pe două drumuri diferite — unul trecînd pe la Colțul lui Damaschin, muntele Durdurul, cabana Cozia, iar altul pe la „Peștera din Cale”, Muchia Scorțarului, Stîna din Rotunda, Curmătura Mică —, se ajunge (cam după 3 ore) la virful Ciuha Neamțului (1 675 m), care domină celelalte înălțimi ale munților Coziei.

CURTEA DE ARGEȘ

Pitoreașca așezare de la poalele dinspre sud ale munților Făgăraș este cunoscută deopotrivă prin vestigiile istorice aflate aci, cât și prin frumusețile naturale ale localității propriu-zise și ale locurilor din împrejurimi.

Curtea de Argeș, fosta capitală a Țării Românești în secolul al XIV-lea, păstrează și astăzi un splendid monument de artă din trecutul poporului nostru: catedrala ridicată în secolul al XVI-lea de domnitorul Neagoe Basarab. Nu departe se află și fîntîna legendarului meșter Manole.

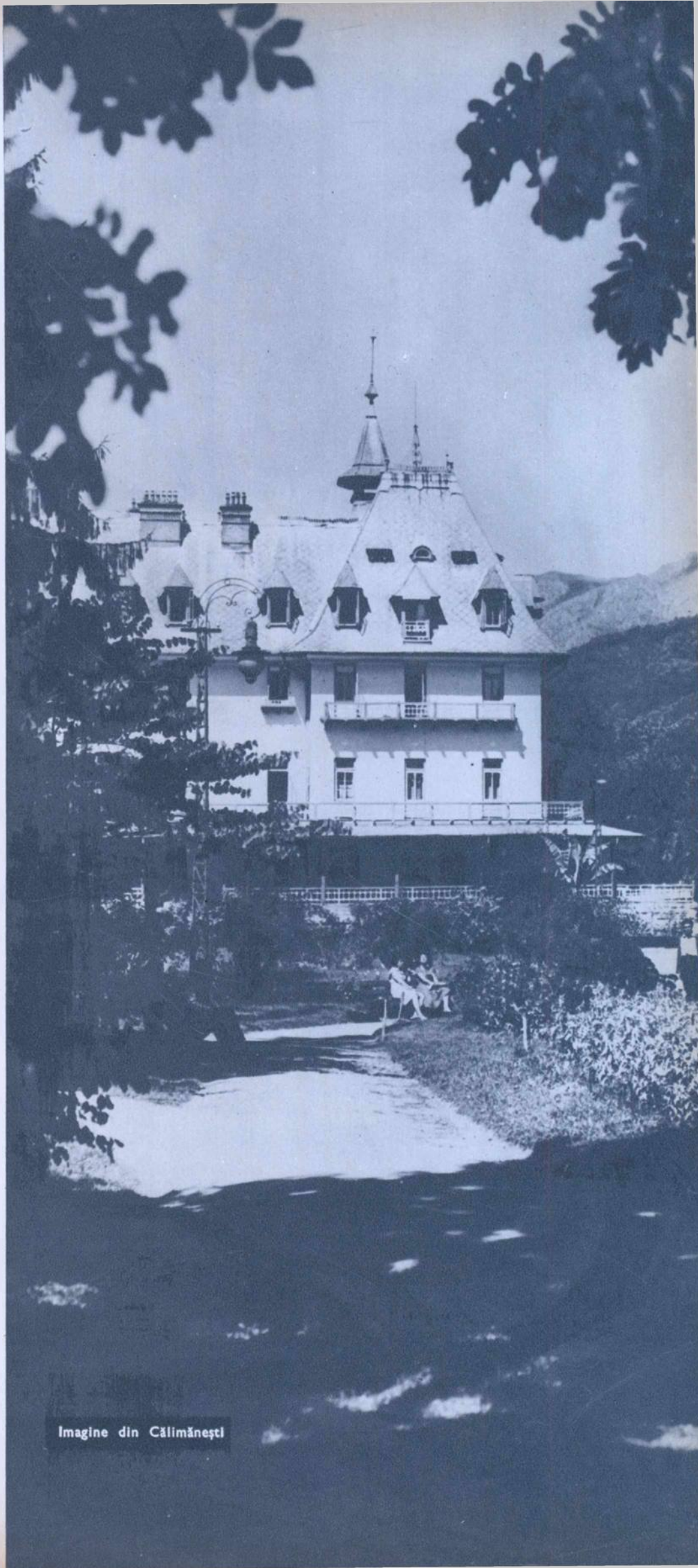
În susul Argeșului, excursioniștii găsesc atrăgătoare locuri de destindere. În aproximativ 2 ore, cu autobuzele I.R.T.A., se poate ajunge de la Curtea de Argeș la satul Căpățîneni, așezat pe dreapta rîului, la intrarea în Cheile Argeșului. Acestea au o lungime de aproape 5 km; apele Argeșului, prinse ca într-o chingă, trec aci printre pereții înalți de stîncă, dăltuiți neasemuit de frumos de un măiestru sculptor: natura. În interiorul Cheilor se mai păstrează — adevărat cuib de vulturi — ruinele cetății lui Vlad Țepeș. Mai departe, tot în susul Argeșului, cam la 8 km depărtare (2 ore de mers), se află Cumpăna — loc de confluență a mai multor pîrfuri de munte, dar și loc de odihnă pentru excursioniști.

CÎMPULUNG-MUSCEL

Prima capitală a României. Întinzîndu-se „pe o vale răcoroasă, la poalele munților” — cum îl descrie Vlahuță în „România pitorească” —, Cîmpulungul a devenit un obiectiv turistic mult căutat. Șoseaua națională ce pornește de la București spre Pitești cotește la dreapta chiar la intrarea în Pitești, ducîndu-te, cale de încă 60 km, chiar în centrul orașului muscelean.

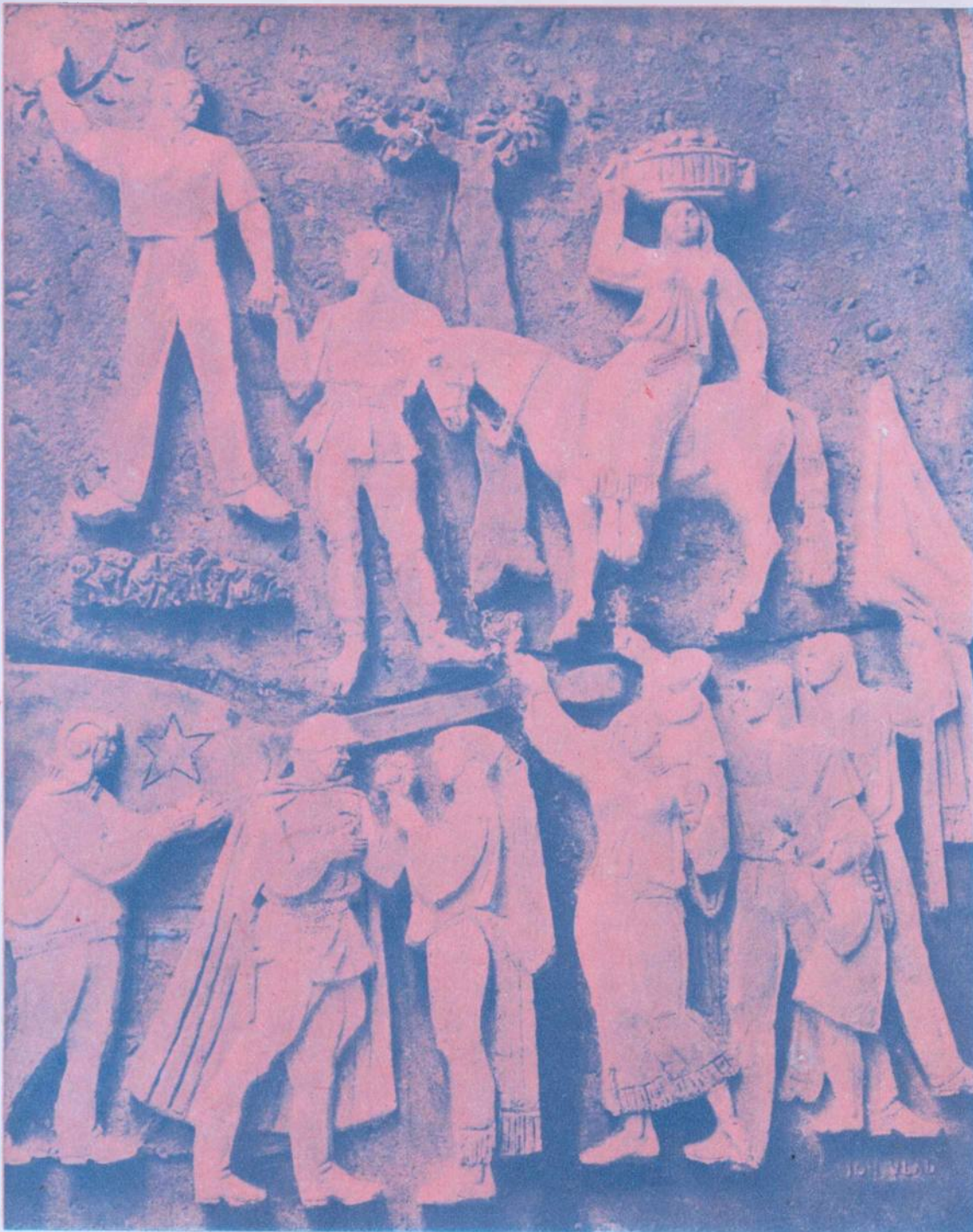
Amatorii drumeției de munte au de aici posibilitatea să pătrundă în munții Iezer-Păpușa. Cel mai la îndemînă dintre drumurile spre munte este cel care duce la cabana Voina (altitudine 950 m). De-a lungul traseului, al cărui marcaj este „bandă roșie”, sînt următoarele puncte principale: satul Voinești, comuna Lerești, gura Rîșorului și, în sfîrșit, cabana Voina. Drumul este carosabil. Merghînd obișnuit pe jos, drumul durează cam 5 ore. Cabana are o capacitate de peste 150 de locuri, fiind deservită vara de un restaurant.

De la Voina, cîteva alte trasee duc spre Virful Păpușa (altitudine 2 379 m), spre lacul și refugiu Iezer (2 165 m), iar altul spre Șleicul Bătrînei etc.

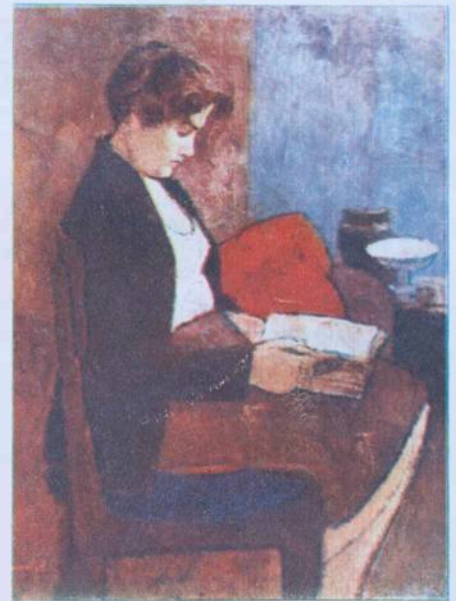

Imagine din Călimănești

Artă plastică pentru tineret

„Eliberarea” de Ion Vlad

„Lectură” de Gh. Ionescu

„Pescarul” de Boris Caragea

Expoziția regională București a cuprins noi realizări semnificative pentru dezvoltarea artelor plastice de la noi din țară pe drumul realismului socialist.

Sculptorul Boris Caragea, artist al poporului, a expus cu acest prilej lucrarea în bronz „Pescarul” prezentată anterior și în cadrul „Expoziției de artă plastică din R.P.R.”, organizată în 1961, la Muzeul de artă modernă din Paris. Pescarul este înfățișat într-unul din momentele caracteristice muncii sale. Îmbrăcat în costumul specific pentru pescuitul în larg, pregătește plasele. Mișcarea omului, așezarea plasei sînt organizate într-o compoziție decorativă, cu un ritm armonios și expresiv. Valoarea lucrării constă în sensurile ei. Ea reprezintă un elogiu închinat muncii pescarilor noștri.

O altă lucrare valoroasă din domeniul sculpturii expusă la București este relieful „Eliberarea” de Ion Vlad, executat în cimenturi colorate. Relieful, gen deosebit al sculpturii, prin caracterul său este destinat împodobirii unei arhitecturi interioare sau exterioare. Imaginea sculpturală este desfășurată pe o suprafață și nu înscrisă în spațiu ca celelalte genuri ale artei statuare.

Ion Vlad tratează tema eliberării printr-o succesiune de momente. După cel al eliberării, sînt ogîndite imagini din actualitatea vieții noastre noi, pline de bucurii. Grupurile de personaje stilizate sînt puse în valoare și de tonurile de culori diferite dintre fundal și imaginea plastică propriu-zisă.

Pictorul Gheorghe Ionescu în portretul compozițional „Lectură” (ulei pe pînză) înfățișează o tînră citind. Valoarea tabloului este dată de studiul psihologic al feței concentrate în citirea cu interes a cărții. De asemenea, atitudinea personajului, așezarea celorlalte elemente componente, întreaga ambianță și atmosferă contribuie la conturarea ideii tematice. Gama de culori, simplă și sobră, contribuie, de asemenea, la transmiterea direct și convingător a ideii.

J. BRUTARU